

เส้นทางการพัฒนาที่ไม่ใช่ทุนนิยมสู่ความทันสมัยของสำนักเศรษฐศาสตร์การเมือง

Non-capitalist Development Path to the Modernization of the School of Political Economy

ชินสัค สุวรรณอักษร^{1*}

Shinasak Suwan-achariya^{1*}

วันที่รับบทความ : 26/01/2565

วันแก้ไขบทความ : 16/03/2565

วันที่ตอบรับบทความ : 22/03/2565

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแหล่งที่มาแนวคิดต่อการก่อตัวและการปรับใช้ของสำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองและการวิเคราะห์หัวแบบของเศรษฐกิจชุมชน ผลการศึกษาพบว่าแหล่งที่มาทางความคิดของสำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองในช่วงของการเปลี่ยนผ่านทางสังคมมาจากทฤษฎีของนารอดนิกและนีโอนารอดนิกเป็นสำคัญซึ่งได้แบ่งวิถีเศรษฐกิจเป็นเศรษฐกิจทุนนิยมและไม่ใช่ทุนนิยม เชื่อว่าการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนผ่านรูปแบบความร่วมมือกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันและมีน้ำใจแทนการใช้กลไกตลาดและอำนาจสามารถสร้างความผาสุกแก่สามัญชนได้ รูปแบบเศรษฐกิจชุมชนพัฒนาจากพื้นฐานเศรษฐกิจแรงงานของครอบครัวชาวนามีจุดประสงค์เพื่อการตอบสนองการบริโภค ตำแหน่งของเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในขั้นตอนการพัฒนาก่อนทุนนิยมหรือกึ่งทุนนิยมท่ามกลางความสัมพันธ์ในตลาด หากใช้ค่าตัวกรรราคาสินค้าสามารถเห็นแผนเศรษฐกิจก่อนทุนนิยมและทุนนิยมอย่างชัดเจน ความร่วมมือของเศรษฐกิจครอบครัวชุมชนได้นำมาสู่การครอบครองผลผลิตแรงงานส่วนเกินและแสวงหาผลประโยชน์ของกำลังแรงงานการผลิตที่มีความแตกต่างจากทุนนิยมแบบคลาสสิก การประสานปัจจัยการผลิตของเศรษฐกิจครอบครัวมีลักษณะพิเศษที่สามารถเป็นเจ้าของโดยตรงก่อนการแลกเปลี่ยนที่แตกต่างจากแรงงานรับจ้างทั่วไป การคงอยู่ขององค์กรชุมชนสามารถดึงมูลค่าของผลผลิตหรือการใช้แรงงานที่ไม่ใช่ราคาตลาด ข้อค้นพบใหม่ไม่มีความจำเป็นอีกต่อไปในการวิจัยกระบวนการแตกต่างทางชนชั้นในเศรษฐกิจครอบครัวชาวนา เนื่องจากการใช้แรงงานของครอบครัวมีเป้าหมายเพื่อการอยู่รอดอยู่ในรูปแบบการผลิตไม่ใช่ทุนนิยมและเส้นทางการพัฒนาสังคมไม่ได้เป็นขั้นตอนของวิธีการผลิตแต่เป็นวัฏจักรทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับการปฏิบัติความก้าวหน้าเทคโนโลยีเป็นสำคัญ

คำสำคัญ: รูปแบบเศรษฐกิจชุมชน เส้นทางการพัฒนาที่ไม่ใช่ทุนนิยม นารอดนิกและนีโอนารอดนิก สำนักเศรษฐศาสตร์การเมือง

¹ อาจารย์ประจำสาขาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ

Lecturer Department of Economics, Faculty of Economics and Business Administration, Thaksin University

* Corresponding author: E-mail address: chinask2000@gmail.com

Abstract

The purpose of the article is to study the conceptual sources for the formation and application of the school of Political Economy and analysis of the model of the community economy. The results of the study revealed that the source of thought for the School of Political Economy during the social transition comes mainly from the theory of Narodniks and NeoNarodniks, which divides the economy into the capitalist and non-capitalist economy. It is believed that the development of the community economy through the form of cooperation and mutual assistance instead of market and power mechanisms can bring happiness to the common people. The community economy model developed from the labor of peasant household. It is intended to satisfy consumption. The position of the household economy is in the precapitalist or quasicapitalist development stage among market relations. Using the categorization, the price of goods can clearly see the pre-capitalist and capitalist economy. The coordination of the family economy's inputs is characterized by being able to be directly owned before the exchange, which is different from that of conventional hired labor. The coordination of the household economy's inputs is characterized by being able to be directly owned before the exchange, which is different from that of conventional hired labor. The persistence of community organizations can extract the value of the produce or labor that is not the market price. The new findings are no longer needed to research the process of class differences in the peasant household economy. Due to household labor aims for survival is in the form of production, non-capitalism, and the path of social development is not a step of the mode of production. But it is an economic cycle that is mainly about the revolutionary advancement of technology.

Keywords: model of the community economy, non-capitalist development path, Narodniks and Neonarodniks, school of political economy

บทนำ

การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในช่วงหลังวิกฤติต้มยำกุ้งเป็นช่วงที่สำคัญในชีวิตทางการเมืองและเศรษฐกิจของประเทศในบริบทของความทันสมัย คำถามเกี่ยวกับทางเลือกในการพัฒนา แนวทางสำหรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมต่อไปเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอในสถานการณ์เช่นนี้ซึ่งต้องเผชิญกับทางเลือกของกลยุทธ์เพื่อการพัฒนา ในสภาพที่เส้นทางเศรษฐกิจแบบตลาดที่ดูเหมือนถูกต้องมาเป็นเวลานานได้กำลังหมดแรงลงและไม่ได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพใหม่ ๆ ในการพัฒนา ทำให้นักประวัติศาสตร์เศรษฐกิจได้โต้แย้งเกี่ยวกับทางเลือกของเส้นทางพัฒนาของประเทศซึ่งได้รับความนิยมนอย่างมากในช่วงเปลี่ยนศตวรรษที่ 20 ถือเป็นตำแหน่งสำคัญในการทำงานของนัก

ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจซึ่งเป็นตัวแทนที่โดดเด่นของสังคมนิยมอนาธิปไตย โดย ศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรทิพย์ นาถสุภา ได้กำหนดแนวคิดดั้งเดิมซึ่งมีตำแหน่งหลักของทฤษฎีเส้นทางพิเศษที่ไม่ใช่ทุนนิยมสำหรับประเทศ และเหตุผลถึงความจำเป็นในการละทิ้งรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจแบบตะวันตก ได้จัดเสนอทางเลือกเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนกำหนดรูปแบบเศรษฐกิจการเมืองที่ทดแทนกรอบแนวคิดเศรษฐกิจตลาดที่จะเผยให้เห็นศักยภาพที่แท้จริงของการลดการสูญเสียคุณค่าของทางวัฒนธรรมของสังคมแบบดั้งเดิมและชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน เพื่อจัดกิจกรรมทางเศรษฐกิจของผู้คนและสังคมให้สอดคล้องกับรูปธรรมความเป็นเฉพาะของสังคมกลับไปทบทวนทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับหมู่บ้านและประเพณีของตนเองเชื่อว่าความทันสมัยแบบตะวันตกได้ทำลายฐานรากวัฒนธรรมที่ดำรงมาด้วยเหตุนี้เกิดกระแสแนวคิดได้แสดงความจำเป็นเร่งด่วนในการฟื้นฟูโลกทัศน์ที่สูญหายและความสามัคคีทางวัฒนธรรมของชนชั้นปัญญาชนของสังคมกับสามัญชนซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ

ปัญหาหนึ่งที่เป็นปัญหาที่สำคัญของการนำเสนอของสำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองคือการเลือกเส้นทางการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจให้เข้าสู่ความทันสมัยว่าจะมีรูปแบบอย่างไรที่จะสามารถสร้างความผาสุกให้แก่ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ งานของสำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองแนววัฒนธรรมชุมชนและการสู่สมัยใหม่ได้ค้นพบว่าเส้นทาง "สังคมนิยมแบบอนาธิปไตย" เป็นแนวทางในการทำให้ประเทศทันสมัยจัดความล้มเหลวโดยการเชื่อมต่อ การสังเคราะห์ "ของตัวเอง" และ "ต่างประเทศ" แบบดั้งเดิมและสมัยใหม่ ภายใต้เงื่อนไขนี้เท่านั้นความทันสมัยให้หลักประกันว่าจะมีความสามัคคีมากขึ้นและเจ็บปวดน้อยกว่าแนวทางอื่น ๆ สำหรับประชากรของประเทศ ผลงานได้รับการยอมรับว่าอย่างกว้างขวางในช่วงเวลานี้มักถูกยกมาอ้างอิงและอ้างถึงในแวดวงวิชาการโดยเฉพาะการพัฒนาชุมชนเศรษฐกิจชุมชน การสร้างรูปแบบการพัฒนาทางสังคมเศรษฐกิจนอกแบบแผนของตะวันตกได้กระตุ้นความสนใจและเสียงก้องในวงกว้างในวงการวิชาการ ทำให้เกิดการทบทวนผลงานของสำนักแนวคิดเป็นพิเศษที่จะต้องถูกคลี่คลายการเชื่อมต่อกับความคิดริเริ่มของแนวคิดสำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองที่นำไปสู่การปรากฏตัวของผลงานทั้งชุดแนวคิดและคำถามเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจตามเส้นทางของตนเองซึ่งผู้เขียนนอกจากค้นหาแนวทางเศรษฐกิจของตนเองต่อไปแล้วยังได้กำหนดวิธีการบรรลุเป้าหมายของรูปแบบสังคมในเชิงอุดมคติด้วยการสนับสนุนเป็นระยะ ๆ ของกระบวนการปรับปรุงประเทศให้ทันสมัยและลดการใช้อำนาจและการแข่งขัน (ที่ไม่น่าไว้วางใจ) ของการเข้าถึงการเพิ่มความผาสุกของสามัญชนจากการก่อตั้งตลาดที่เข้มข้นขึ้น ส่งเสริมให้จัดการกับกลยุทธ์และการต่อสู้ทางความคิดอย่างรอบคอบเป็นรากฐานในประวัติศาสตร์ของความคิดทางเศรษฐกิจของไทย จึงสมควรให้ความสนใจเป็นพิเศษสำหรับการพัฒนาในการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจในรูปแบบทางเลือกของชาติที่มีความสมเหตุสมผลในความแตกต่างของ "วิถีเศรษฐกิจแบบไทย"

เมื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมหลังโควิด-19 อยู่ในทางแยกของการพัฒนาอีกครั้ง ความคิดทางเศรษฐกิจและสังคมไม่นานมานี้ที่นำเสนอโดยนักคิดที่ไม่ธรรมดาอันมีประโยชน์อย่างแน่นอนสำหรับการวิเคราะห์สถานการณ์เชิงกลยุทธ์ในปัจจุบัน ศักยภาพของความคิดทางสังคมของไทยในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 - ต้นศตวรรษที่ 21 แรงจูงใจหลักคือการค้นหาเส้นทางที่ดีที่สุดของความก้าวหน้าสำหรับประเทศยังไม่หมดลง รูปแบบเศรษฐกิจของการพัฒนาของประเทศที่พัฒนาโดยสำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองแตกต่างอย่างมากจากแนวคิดต่าง ๆ รูปแบบของการพัฒนาเศรษฐกิจชาติและนำไปปฏิบัติในแนวทางแบบไทยในทฤษฎีเศรษฐกิจที่ไม่ใช่ทุนนิยมและวิธีการใหม่ในการพัฒนาทางเลือกการพัฒนาไปสู่ความทันสมัย อย่างไรก็ตามการสร้างแนวคิดและแหล่งที่มาของแนวคิดนั้นยังเป็นปริศนาอยู่ว่าก่อตัวอย่างไรบนฐานคิดของการกำหนดรูปแบบพัฒนาและรูปแบบเศรษฐกิจสำหรับการพัฒนาชุมชนเป็นอย่างไรบนฐานของความร่วมมือกันที่ไม่ใช่หลักการแข่งขันในตลาดซึ่งงานส่วนใหญ่ที่อ้างอิงจะให้

ความสำคัญความหมาย การนิยามมากกว่ารากฐานความคิดและการถอดตัวแบบทางความคิดทำให้การนำเอาผลงานมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่เป็นรูปธรรมค่อนข้างจะจำกัดและไม่มีการพัฒนาในรุ่นต่อมาแก่ผู้ให้ความสนใจทางเลือกของเส้นทางการพัฒนาที่ไม่ใช่ทุนนิยมสู่ความทันสมัยและในแง่ของตัวเลือกในการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมของเศรษฐกิจประเทศตามความทันสมัยขององค์กรชุมชน

วัตถุประสงค์

การศึกษาแหล่งที่มาแนวคิดต่อการก่อตัวและการปรับใช้ของสำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองการวิเคราะห์ตัวแบบของเศรษฐกิจชุมชน

ทบทวนวรรณกรรม

คำว่า "ความทันสมัย" (modernization) ถูกนำมาใช้ในทางวิชาการในช่วงกลางทศวรรษ 1950 เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมที่ส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนที่พัฒนามาจากการพัฒนาการผลิต การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี ความทันสมัยจึงเข้าใจว่าเป็นความสำเร็จของกระบวนการเปลี่ยนสังคมยุคก่อนเทคโนโลยีให้เป็นสังคมที่มีลักษณะเฉพาะเทคโนโลยีเครื่องจักรความสัมพันธ์แบบมีเหตุมีผล การจัดตั้งการผลิตแบบใหม่ (Balezina, 2013) หากพิจารณาจากจุดยืนนี้เราก็จะเห็นการเปลี่ยนแปลงไปจากสังคมดั้งเดิมไปสู่สังคมแห่งนวัตกรรม แนวคิดการพัฒนาความทันสมัยของโลกจะอ้างอิงเกณฑ์ความสำเร็จของรูปแบบการพัฒนาแบบตะวันตกเป็นบรรทัดฐานของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ก้าวหน้า แบบแผนตะวันตกจึงถูกกำหนดพร้อมกันเป็นจุดเริ่มต้นและเป้าหมายของการพัฒนาระดับโลกในยุคสมัยใหม่ สังคมรูปแบบชีวิตดั้งเดิมต้องถูกแทนที่ด้วยรูปแบบใหม่โครงสร้าง แนวปฏิบัติ และวิธีคิด มีบทบาทสำคัญในกระบวนการนี้ แนวคิดของ "ความทันสมัยจึงมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับแนวคิดการเปลี่ยนแปลงเชิงบวก เช่น "เปรสทรอยก้า" "การปฏิรูป" "นวัตกรรม" "การพัฒนา" สาเหตุที่ต้องขับเคลื่อนการพัฒนาไปสู่ความทันสมัยหรือความก้าวหน้าเนื่องจากปัญหาของการเพิ่มจำนวนประชากรกับพื้นที่จำกัดทำให้การใช้ทรัพยากรนั้นไม่เพียงพอสำหรับการบริโภคหรือเพิ่มคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น กลายเป็นปัญหาความยากจนในการเข้าถึงวัตถุดิบของยุโรปตะวันตกที่ทำให้ไม่สามารถพัฒนาที่ก้าวไปข้างหน้าได้ ฉะนั้นจำเป็นต้องค้นหาปัจจัยหลักของความทันสมัยของยุโรปในการก่อตัวของจิตวิญญาณทุนนิยมซึ่งเป็นการปรารถนาที่จะก้าวข้ามขอบเขตของการยังชีพเพื่อจะได้มาซึ่งวัตถุกลายเป็นความทันสมัยทำให้สังคมพัฒนาอย่างเป็นพลวัต (Sombart, 1994) การแก้ปัญหาความยากจนทางวัตถุดิบต้องมีการเชื่อมต่อโดยตรงระหว่างการผลิตและการแบ่งงานเนื่องจากการแบ่งงานทำให้เกิดการกระจุกตัวของการผลิตและมีต้นทุนการผลิตต่ำ “การแบ่งงานกันทำไม่ได้เป็นผลมาจากภูมิปัญญาของใครบางคนที่เล็งเห็นและตระหนักถึงความเป็นอยู่ที่ดีที่จะเกิดขึ้นซึ่งเป็นผลที่ตามมาแม้ว่าจะพัฒนาช้ามากก็ตามแต่ แนวโน้มของธรรมชาติของมนุษย์ชอบการแลกเปลี่ยนและการค้าแลกเปลี่ยนสินค้าต่อกันและกัน” (Smith, 1962) เราจะเห็นได้ว่าเศรษฐกิจอยู่บนพื้นฐานการแบ่งแยกแรงงานเป็นฐานของการพัฒนาความก้าวหน้าของสังคมยุโรปในช่วงปลายศตวรรษที่ 17 ความคิดทางเศรษฐศาสตร์ของอังกฤษแตกต่างจากทฤษฎียุโรปภาคพื้นทวีป ในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งแรก อตัม สมิทได้อธิบายเศรษฐกิจโลกว่าสังคมการค้ามีส่วนร่วมในการซื้อและขายมากกว่าการผลิต (Reinert, 2011) ยิ่งการแบ่งแยกแรงงานทางสังคมในระดับลึกเท่าใดความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างประชาชนก็จะยิ่งสูงขึ้น การเพิ่มความหนาแน่นของประชากรเพื่อเพิ่มแรงงานการผลิต หากจำนวนแรงงานเป็นข้อกำหนดเบื้องต้นสำหรับการแบ่งแรงงาน

การผลิตภายในสังคมข้อกำหนดเบื้องต้นคือขนาดและความหนาแน่นของประชากร การผลิตซ้ำของการผลิตของมนุษย์นั้นต้องดำรงอยู่ภายใต้ความสัมพันธ์การผลิตและพลังการผลิต

ดังนั้นเราจึงเห็นการเชื่อมโยงกันระหว่างองค์กรของสังคมและเทคโนโลยีการผลิตวัสดุซึ่งมาร์กเรียกว่าวัฏจักรการผลิตซ้ำของทุน (Marx, 1962) ทำให้เข้าใจประวัติศาสตร์วัตถุนิยมได้ถือเป็นขั้นตอนสำคัญในการสร้างแนวความคิดต่าง ๆ มากมายที่ถูกกำหนดโดยเทคโนโลยีและเศรษฐกิจภายในอย่างเช่น การก่อตัวของวิธีการผลิตเป็นขั้นตอน จากแบบจำลองจริง (ระบบชุมชนดั้งเดิม ศักดินา) ไปจนถึงการพยากรณ์ (สังคมนิยมและลัทธิคอมมิวนิสต์) การพัฒนาของระบบเศรษฐกิจในระบบทุนนิยมมีความขัดแย้งกันระหว่างพลังการผลิตที่กำหนดและความไม่สอดคล้องกับความสัมพันธ์การผลิต จากตรงนี้เห็นการเปลี่ยนวัฏจักรเศรษฐกิจมีขั้นตอนของการขึ้นลงและวิกฤติ “สาระสำคัญของการเกิดซ้ำทุก ๆ ทศวรรษคือวิกฤติหรือวัฏจักรคลื่นกลางคือการสืบทอดของวัสดุ การเปลี่ยนแปลงและการขยายตัวของปริมาณมวลของเครื่องมือการผลิตในรูปแบบของเครื่องจักรที่ให้บริการโดยเฉลี่ยเป็นเวลา 10 ปี จากนั้นสามารถสันนิษฐานได้ว่าโครงสร้างพื้นฐานของวัฏจักรขนาดใหญ่มีการสืบทอด การเปลี่ยนแปลงและการขยายตัวของสินค้าทุนขั้นพื้นฐานซึ่งต้องใช้เวลานานและต้นทุนมหาศาลในการผลิต” (Kondratieff, 1928)

มาร์กตีความว่าเป็นเงื่อนไขแบบสภาวะวิสัยที่ต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการผลิตและหากมีเงื่อนไขของอัตวิสัยด้วยก็สามารถเปลี่ยนแปลงให้ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ว่าสาเหตุของความสำเร็จในการรัฐประหารของหลุยส์โบนาปาร์ตคือการค้นหาวิธีพัฒนาการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งดำเนินมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่การปฏิวัติในปีค.ศ.1848 กล่าวว่า “มนุษย์เป็นผู้สร้างประวัติศาสตร์ของตนเองแต่มนุษย์ไม่ได้ทำตามใจชอบแต่ทำภายใต้สถานการณ์ที่ตนไม่ได้เลือกเองแต่ส่งต่อจากอดีตมอบให้โดยตรง” (Marx, 2010) ไม่เช่นนั้นแล้วผู้คนก็จะอ้างสภาวะวิสัยที่จะจัดการทางเศรษฐกิจสังคม แต่ในทางตรงกันข้ามคอนดราเทียฟไม่คิดเช่นนั้นเขาได้พิสูจน์ความสม่ำเสมอของ ปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม ขึ้นอยู่กับกฎของตัวเลขจำนวนมาก ดังนั้นจึงมีลักษณะทางสถิติและความน่าจะเป็นว่า “ธรรมชาติของความสม่ำเสมอของปรากฏการณ์ทางสังคมและเศรษฐกิจนั้นโดยทั่วไปแล้วจะเหมือนกับธรรมชาติของความสม่ำเสมอของปรากฏการณ์ในด้านอื่น ๆ ของความเป็นจริง” (Kondratieff, 1991) ทำให้ค้นพบการเปลี่ยนแปลงระยะยาว (40-60 ปี) ของตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจต่าง ๆ (ขนาดการผลิต อัตราดอกเบี้ย เงินฝากธนาคาร ฯลฯ) ว่าเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นลูกคลื่นไม่ได้ถูกกำหนดโดยปัจจัยภายนอกมากนัก (สงคราม ความวุ่นวายทางสังคม) จากตรงนี้เห็นการเปลี่ยนวัฏจักรเศรษฐกิจมีขั้นตอนของการขึ้นลงและวิกฤติเศรษฐกิจทั้งนี้วัฏจักรของการพัฒนาสังคมตามกฎหมายคือ “วัฏจักรชีวิต” ของระบบสังคมบางระบบที่มีก่อตัว เติบโตและล่มสลาย ของอารยธรรมแนวความคิดเหล่านี้ไม่ได้ปฏิเสธการดำรงอยู่ของช่วงเวลาของกระบวนการขาขึ้นของระบบสังคม แต่ให้พิจารณาว่าเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่งของการพัฒนาที่จำกัดเวลา ซึ่งจะถูกแทนที่ด้วยระยะของความขบเซาะและเสื่อมถอยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (Perepyolkin, 2021) เราจึงเห็นว่าเส้นทางการพัฒนาของประวัติศาสตร์มนุษยชาติมีสองแบบใหญ่คือเป็นเส้นตรงตามขั้นตอนและเป็นวัฏจักร การนำเอารูปแบบความทันสมัยมาใช้จำเป็นต้องหาความเหมาะสมที่สอดคล้องกับรูปแบบประวัติศาสตร์ชาติที่เฉพาะเจาะจงซึ่งประเทศตั้งอยู่ กลยุทธ์การพัฒนาควรนำไปใช้กับเฉพาะประเทศและคำนึงถึงลักษณะเฉพาะของขั้นตอนนี้ ควรให้ความสำคัญกับความถูกต้องและการระบุพื้นฐานของการพัฒนาตนเองที่มีความสามารถซึ่งต้องการศึกษาสภาพเศรษฐกิจของรัฐอย่างรอบคอบประสบการณ์ทางประวัติศาสตร์และประเพณี วิธีการดังกล่าวตามประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่าปัจจัยภูมิอากาศตามธรรมชาติและภูมิศาสตร์เป็นปัจจัยสำคัญในกระบวนการเปลี่ยนแปลงธรรมชาติให้สิ่งจูงใจ แต่ไม่ใช่เป็นปฏิกิริยา และทวีปอเมริกาเหนือไม่ได้สร้างทั้งอารยธรรมของชาวอินเดียนพื้นเมือง

หรืออารยธรรมของชาวอเมริกันยุโรป” (Mises, 1993) โดยหลักการแล้ว สิ่งนี้ถูกจัดเตรียมโดยทฤษฎีทั่วไปของปฏิสัมพันธ์ระหว่างธรรมชาติและสังคม ซึ่งการปฏิสัมพันธ์นี้เกิดจากการแทรกซึมของธรรมชาติที่มีมนุษยธรรมและระดับเทคโนโลยีของชีวิตทางสังคม

นักวิชาการชาวรัสเซียจำนวนหนึ่งได้อาศัยแนวคิดของวิธีการผลิตในเอเชียมาใช้ในการพัฒนาคำถามเกี่ยวกับอุดมคติบางอย่าง ประเภทของสังคมที่มีเส้นทางการเคลื่อนไหวทางประวัติศาสตร์ที่สอดคล้องกันตะวันออกและตะวันตกกลายเป็นแบบจำลองพื้นฐาน ซึ่งยังต้องศึกษาพิเศษที่ออกแบบมาเพื่ออธิบายความเป็นเอกลักษณ์ของทั้งสังคมในสมัยโบราณและปัจจุบันมากยิ่งขึ้นเพื่อกำหนดแผนอารยธรรมของ "ตะวันตก - ตะวันออก" ในต้นศตวรรษที่ 20 รัสเซียถือว่าเป็นประเทศที่อยู่ในห่วงโซ่จักรวรรดิของระบบทุนนิยมที่อ่อนแอที่สุดและสังคมเศรษฐกิจอยู่บนฐานของเศรษฐกิจครัวเรือนขวานาในสถานะที่พัฒนาน้อยกว่า ทำหน้าที่ผู้บริโภคนเป็นหลักทำให้การพัฒนาไปสู่ความทันสมัยมีความล่าช้ากว่าประเทศอื่น ๆ เนื่องจากกิจกรรมสำคัญของการผลิตในครอบครัวอาศัยพลังการผลิตตามธรรมชาติการผลิตมีขนาดเล็ก แต่หัวใจสำคัญของเศรษฐกิจครัวเรือนคือความร่วมมือด้านแรงงานของสมาชิกในครอบครัวและผลผลิตอยู่ในรูปตามธรรมชาติ อย่างไรก็ตามก่อให้เกิดความขัดแย้งด้านหนึ่งความต้องการของการบริโภคและข้อจำกัดของธรรมชาติสิ่งที่สมาชิกให้ความสำคัญปริมาณการผลิตและการสำรองผลผลิต กิจกรรมแรงงานสำหรับขวานาไม่ได้เป็นรายบุคคลเนื่องจากขึ้นอยู่กับพลังธรรมชาติโดยตรงบ่อยครั้งขึ้นกับสมาชิกในชุมชน การทำงานในชุมชนเป็นแบบส่วนรวม แต่ไม่ได้หมายความว่าทุกคนทำงานร่วมกันในสถานที่เดียวกัน ยกเว้นความช่วยเหลือเมื่อทุกคนช่วยเหลือครอบครัวร่วมกันที่ต้องการความช่วยเหลือดังกล่าว การผลิตจึงเกิดจากการตอบสนองการบริโภคของผู้คนซึ่งขึ้นกับแรงงานการผลิตโดยตรงในขอบเขตที่สามารถเพิ่มปริมาณสินค้าสำหรับการตอบสนองต่อการบริโภคของผู้คน (Danielson, 1893) มีความเกี่ยวข้องโดยตรงระหว่างการผลิตและการบริโภค

ดังนั้น เศรษฐกิจจึง มีลักษณะปิดเชื่อมต่อกับโลกภายนอกเล็กน้อย วิถีชีวิตดั้งเดิมสอดคล้องกับเงื่อนไขการจัดการที่ไม่เปลี่ยนแปลง กิจกรรมทางเศรษฐกิจของชุมชนประการแรกได้มีการจัดตั้งการผลิตทางการเกษตรในบางพื้นที่และประการที่สองในองค์กรของแรงงานส่วนรวมสำหรับงานประจำวัน เห็นได้ว่ารูปแบบองค์กรทางเศรษฐกิจแบบนี้ขึ้นอยู่กับการจัดตั้งที่อยู่บนฐานความเป็นเครือญาติมาก่อนในช่วงของการอพยพที่สอดคล้องกันกับการกำหนดอาณาเขตของตนเองซึ่งจะมีความแตกต่างจากการจัดตั้งการผลิตบนฐานการแบ่งแยกแรงงานทั่วไป งานเกษตรกรรม และงานบ้านส่วนใหญ่ดำเนินการโดยครอบครัวขวานา อย่างไรก็ตามสำหรับความเป็นอิสระทางเศรษฐกิจทั้งหมดของครอบครัวขวานาจำเป็นต้องมีชุมชนเป็นสภาพการผลิตและการประกันภัย ชุมชนได้สร้างโครงสร้างพื้นฐานของการผลิตทางการเกษตร การก่อสร้างถนน สะพาน การระบายน้ำหนองบึง การก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการชลประทาน งานเหล่านี้ดำเนินการโดยชุมชน (Fedorova, 2002) อีกทั้งมีสไตล์วิถีชีวิตบนพื้นฐานการปกครองตนเองทางเศรษฐกิจ แจกจ่ายที่ดินด้วยตัวเอง ส่วนใหญ่เลือกเจ้าหน้าที่ของตนเองดำเนินการตามกฎหมายจารีตประเพณีและการดำเนินชีวิตได้รวมตัวกันเสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นของชาติที่สำคัญด้วยจิตวิญญาณของหลักการของชุมชนที่สร้างสภาพการรวมตัวกันด้านแรงงานของบุคคลด้วยเศรษฐกิจชุมชนและการแบ่งรายได้ อันเป็นรากฐานที่มั่นคงสำหรับความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของกลุ่มเล็ก ๆ และด้วยเหตุนี้เพื่อการพัฒนาชุมชนบนพื้นฐานของสังคมนิยมของแรงงานขวานา (Yudin, 2015)

กล่าวได้ว่าชุมชนเสมือนเป็นรัฐขนาดย่อมที่สามารถพึ่งพาตนเองแบบพอเพียงและสมาชิกที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในชุมชนตระหนักในตัวเองก่อนอื่นว่าไม่ใช่อาศัยอยู่ในฐานะปัจเจก แต่ในฐานะสมาชิกคนหนึ่ง

สินค้าการผลิตของครอบครัวชาวนายังคงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันแม้ว่าในช่วงเวลานี้จะพบความแตกต่างฐานะความเป็นอยู่ระหว่างชาวนาซึ่งเกี่ยวข้องกับภูมิศาสตร์ธรรมชาติสังคมและการเมือง และเงื่อนไขทางวัฒนธรรม (Nikulin, 2014) และเมื่อมีการพัฒนาความสัมพันธ์ตลาดค่อยๆ บ่อนทำลายเงื่อนไขสำหรับการดำรงอยู่ของเศรษฐกิจแบบยังชีพมีส่วนทำให้เกิดการสลายตัวของครอบครัวขนาดเล็ก การพัฒนาไปสู่การผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ขนาดเล็ก ทำให้ชาวนารัสเซียมีลักษณะเป็นปัจเจกนิยมสุดโต่ง (เช่น การจำหน่ายผลิตภัณฑ์แรงงาน) กรรมสิทธิ์ส่วนบุคคลของผลิตภัณฑ์แรงงานเป็นรายบุคคลสูง สมาชิกในครอบครัวแต่ละคนอาจมีเงินออมของตัวเองและสามีไม่สามารถใช้เงินออมของภรรยาที่ตนหา มาได้ความมั่งคั่งไม่ได้ถูกมองว่าเป็นทรัพย์สินของครอบครัวแต่เป็นทรัพย์สินส่วนตัว (Seecheva, 2011) ถือว่าเป็นขั้นตอนแรกมีแต่ขายส่วนเกินของการบริโภคของตัวเองด้วยการสำรองปริมาณผลผลิตในรูปแบบธรรมชาติของการผลิตขนาดเล็ก ขั้นตอนที่สองหมายถึงการวางแผนเศรษฐกิจสู่ตลาดอย่างละเอียดถึงการผลิตผลิตภัณฑ์เพื่อขาย คือขั้นตอนของการผลิตขนาดเล็ก แต่โดยพื้นฐานแล้วซึ่งยังคงเป็นความร่วมมือด้านแรงงานของสมาชิกในครอบครัวและพลังการผลิตตามธรรมชาติ ขั้นตอนที่สามคือการทำให้เป็นสินค้าทั่วไปของเศรษฐกิจซึ่งการทดแทนกำลังผลิตตามธรรมชาติโดยแรงขับเคลื่อนทางอุตสาหกรรมที่มีความเชี่ยวชาญสูงสุดในการผลิตสินค้าในตลาด ดังนั้นต้องตระหนักถึงพลังทางสังคมและวิชาการเหล่านี้ให้ดีที่สุดที่สุดในสังคมที่มุ่งสู่เป้าหมายของการเป็นชาติ ระบบเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นและแนวทางการพัฒนาของตนเองในเศรษฐกิจที่สามารถปกป้องผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของชาติ แนวทางการพัฒนาเลียนแบบไปสู่ความทันสมัยต้องเผชิญกับปฏิกิริยาปฏิเสธอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้โดยนักคิดนารอดนิกและนีโอนารอดนิกได้วิเคราะห์ว่ารัสเซียจะต้องมุ่งเน้นไปที่การก่อตัวของแบบจำลองทางเศรษฐกิจของตนเองที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนปัจจุบันของรัสเซียไม่ได้หมายความว่าความถึงการปฏิเสธการดำเนินการของรูปแบบเศรษฐกิจสากลที่ทดสอบในหลายประเทศและความเป็นไปได้ของการใช้ ประสบการณ์ระดับนานาชาติ รวมถึงกิจกรรมการเปลี่ยนแปลงซึ่งบางครั้งที่นักเศรษฐศาสตร์ดั้งเดิมในอดีตเคยใช้ (Ryazanov, 2003) ในกรณีนี้ เรากำลังพูดถึงคุณสมบัติเฉพาะของการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ (ปัจจัย เงื่อนไข ข้อจำกัด ประเพณี) ควรเป็นปัจจัยของสภาพแวดล้อมสถาบัน ซึ่งก่อให้เกิดรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจบางประเภท ที่ต้องคำนึงถึงความได้เปรียบในการแข่งขันที่เป็นไปได้และเป็นประโยชน์ในการพัฒนานโยบายที่คิดมาอย่างดีเพื่อปกป้องผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของตนในการปฏิสัมพันธ์กับเศรษฐกิจโลก ปัญหาคือการนำเอารูปแบบทันสมัยมาใช้อย่างไรในประเทศที่ตั้งอยู่บนฐานของเศรษฐกิจครอบครัวชาวนาในประเทศกำลังพัฒนากลายเป็นประเด็นที่ต้องเสนอทางเลือกการพัฒนาให้มีความเหมาะสมแก่สามัญชนและรูปแบบเศรษฐกิจแบบไหนที่(เป็นจริง)จะทำให้คนส่วนใหญ่ถูกเอารัดเอาเปรียบจากความสัมพันธ์ตลาดลดลงซึ่งการพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่ผ่านขั้นตอนทุนนิยมเป็นแนวทางหนึ่งที่ได้ใช้อธิบายได้มีอิทธิพลอย่างมากต่อการประยุกต์ใช้ของสำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองในทฤษฎีเศรษฐกิจที่ไม่ใช่ทุนนิยมและทางเลือกการพัฒนาไปสู่ความทันสมัย

ระเบียบวิธีการศึกษา

1. วิธีการทางประวัติศาสตร์-พันธุกรรมเป็นวิธีการที่ขึ้นอยู่กับการวิเคราะห์ที่สอดคล้องกันของประวัติศาสตร์และเศรษฐกิจของข้อเท็จจริงตลอดจนกระบวนการกำเนิดและวิวัฒนาการของวัตถุที่ศึกษา (วิธีการผลิต เศรษฐกิจสถาบันและกระบวนการ ภาคส่วนของเศรษฐกิจของประเทศ) แนวคิดของเศรษฐกิจชาวนา และเกษตรกรรม ชุมชนมีความเกี่ยวข้องกับความเปราะบางของกิจกรรมทางเศรษฐกิจของการผลิตครอบครัวบนพื้นฐานของพลังการผลิตตามธรรมชาติ เศรษฐกิจขนาดย่อมเพื่อการยังชีพแก่ผู้บริโภคเกิดขึ้นจากการแพร่กระจายของความสัมพันธ์ตลาด

2. วิธีการเปรียบเทียบเชิงประวัติศาสตร์จึงเป็นไปได้ที่จะดำเนินการเปรียบเทียบแนวคิดของสำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองกับแนวคิดของนักคิดสำนักการอดนิกและนีโอนารอดนิกซึ่งทำให้สามารถระบุคุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติพิเศษของแนวคิด การประยุกต์ใช้วิธีการพัฒนาตามขั้นตอนทำให้สามารถแยกแยะขั้นตอนการพัฒนาเส้นทางเศรษฐกิจและสังคมของสำนักการอดนิกนีโอนารอดนิกและเศรษฐศาสตร์การเมือง

แหล่งที่มาของข้อมูลในการศึกษามีทั้งหมด 3 กลุ่มของเอกสาร

กลุ่มแรกผลงานของสำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองที่อุทิศให้กับประเด็นต่าง ๆ การพัฒนาเศรษฐกิจของไทย ผลงานทั้งหมดที่นักวิจัยตีพิมพ์และเผยแพร่ในรูปหนังสือและเอกสารในรูปออนไลน์

กลุ่มสองประกอบด้วยผลงานของนักวิชาการต่างประเทศทั้งทฤษฎีมาร์กซิสต์ นารอดนิกและนีโอนารอดนิกเกี่ยวกับแบบแผนการพัฒนาทุนนิยมคลาสสิกโครงสร้างทางทฤษฎี นารอดนิกผลงานเหล่านี้มีความน่าสนใจที่ทำให้เราแยกแยะได้บทสรุปของนักวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ต่าง ๆ ของรัสเซีย ความคิดทางเศรษฐกิจของปลายศตวรรษที่ 19 - ต้นศตวรรษที่ 20 เกี่ยวกับสถานะของเศรษฐกิจหลังการปฏิรูปของรัสเซียและวิถีของการพัฒนาเศรษฐกิจรัสเซียต่อไป

กลุ่มที่สามประกอบด้วยผลงานของนักวิชาการต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่ใช่ตลาดตั้งแต่ทศวรรษที่ 60 เป็นต้นมาของศตวรรษที่ 20-21

ผลการศึกษา

1. ออกจากแบบแผนทุนนิยมแบบคลาสสิก

คุณลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งของสำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองคือการตั้งสมมติฐานว่าในบริบทของการพัฒนาเศรษฐกิจขานาและวิธีการแก้ปัญหาโดยมีความเชื่อว่าปัญญาชนของสังคมสามารถแสดงทางเลือกของการกำหนดเส้นทางความก้าวหน้าการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจแบบที่สามโดยชี้ให้เห็นว่าเหมาะสมกับเงื่อนไขและตรรกะของการพัฒนาประวัติศาสตร์ชาติ ปฏิเสธแบบแผนทุนนิยมคลาสสิกด้วยการสะสมทุนแรกเริ่มที่นำมาใช้โดยไม่คำนึงถึงสถานะที่เป็นรูปธรรมของพื้นที่และเวลาซึ่งเป็นแบบอย่างของเศรษฐศาสตร์การเมืองแบบคลาสสิกว่าการสะสมทุนขั้นแรกเริ่มเป็นปัญหาพื้นฐานของระบบทุนนิยมที่ล่าช้าของไทยที่หาส่วนเกินด้วยวิธีบังคับด้วยอำนาจนอกกลไกเศรษฐกิจคือย้ายส่วนเกินจากภาคเศรษฐกิจที่อ่อนแอและชุมชนเป็นอุปสรรคของการพัฒนาไปสู่ทุนนิยม (Natsupha, 1999(a)) คัดค้านแบบแผนการกำเนิดทุนนิยมแบบคลาสสิกผ่าน "การสะสมแบบแรกเริ่ม" สำคัญของการสะสมทุนแรกเริ่มประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงวิธีการผลิตของแต่ละบุคคลและกระจัดกระจายไปสู่การรวมตัวทางสังคม กระบวนการสะสมทุนแรกเริ่มในการสร้างความสัมพันธ์แบบทุนนิยมผ่านการแยกคนงานออกจากความเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตเงื่อนไขการทำงานของคนงานเปลี่ยนเป็นปัจจัยการผลิตของสังคมและวิถีชีวิตเป็นทุน และผู้ผลิตเข้าสู่แรงงานจำงโดยตรง (Marx, 1952) เป็นเวลานานที่ปัญหาของการสะสมแรกเริ่มได้รับการพิจารณาในแนวความคิดของมาร์กซ์ที่เข้มงวดเช่น ประเมินว่าเป็นกระบวนการที่จำกัดทางประวัติศาสตร์ เนื้อหาเป็นการแยกเจ้าของออกจากปัจจัยการผลิตระหว่างการเปลี่ยนจากความสัมพันธ์ศักดินาสู่ความสัมพันธ์แบบทุนนิยม เกี่ยวกับการสะสมแรกเริ่มไม่ได้ให้คำตอบที่เข้าใจได้และไม่เหมาะสมสำหรับสังคมไทย เนื่องจากรัฐศักดินาไม่ได้เข้าไปจัดการในหมู่บ้านไม่เหมือนในยุโรปที่ไปตั้งแมนเนอร์และเป็นเจ้าของที่ดิน รัฐไทยเพียงแต่ไปเอาทรัพยากรในหมู่บ้านแล้วออกมาแต่ปล่อยให้หมู่บ้านคงไว้เช่นเดิมทำให้หมู่บ้านสามารถดำรงอยู่ได้ (Natsupha, 1986) สำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองได้ทำการปฏิเสธความเป็นมนุษย์เศรษฐกิจ (Homoeconomicus) มองเห็นความเฉพาะเจาะจงต่อ การปฏิเสธแนวคิดของ "เศรษฐศาสตร์การเมืองคลาสสิก" มีเป้าหมายที่จะกระตุ้นจิตสำนึกให้ตื่นขึ้น

ผ่านปัญญาชนวิชาการของชุมชนเน้นไปที่การช่วยเหลือกันและกันบนฐานการพึ่งพาเอาตัวรอด ด้วยเหตุนี้ทัศนคติเชิงลบที่เพิ่มขึ้นต่อหลักเศรษฐศาสตร์การเมืองแบบคลาสสิก ซึ่งได้ประณามในเรื่องของการใช้ความสากลนิยม

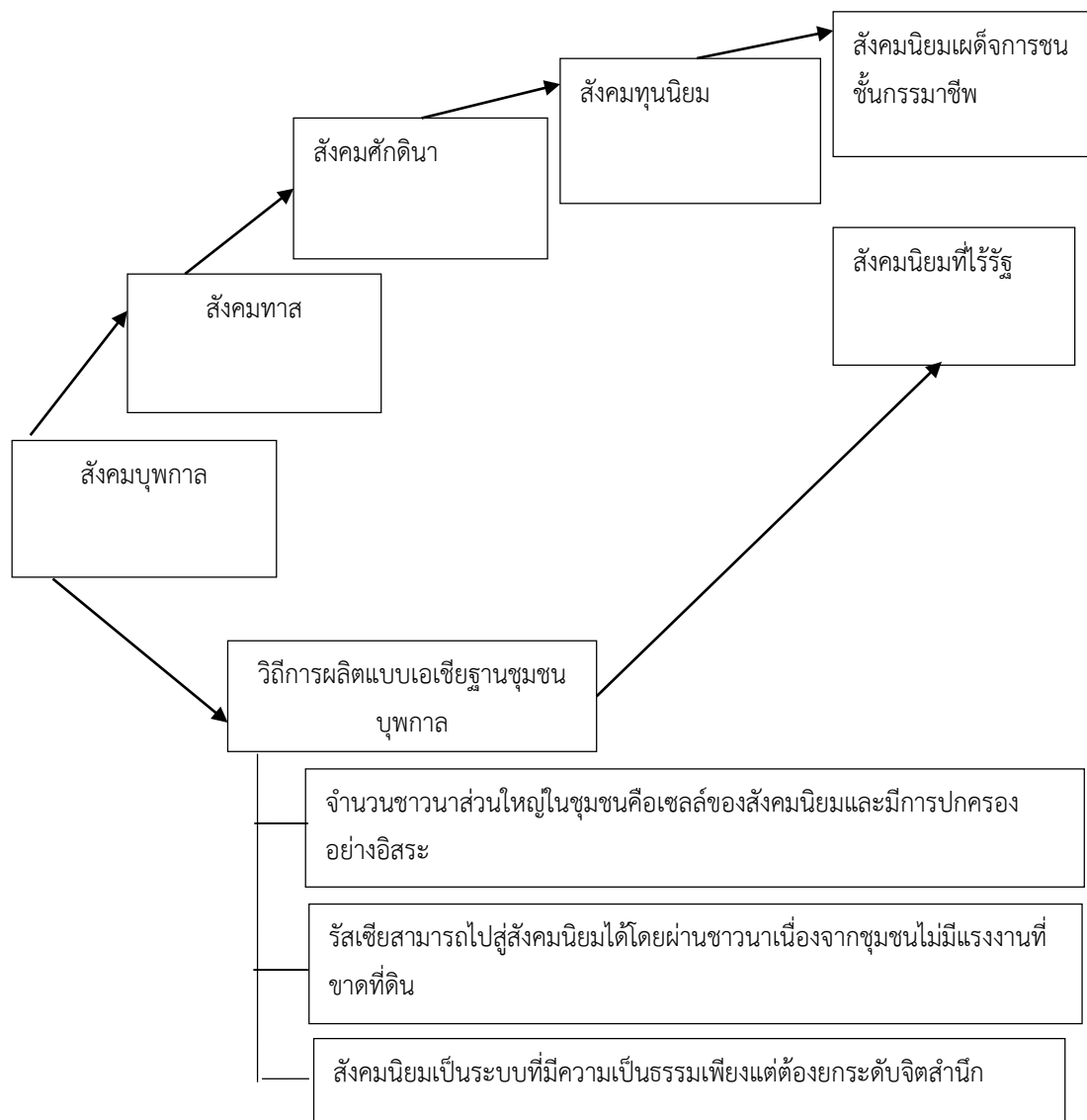
ศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรทิพย์ศวรได้รับการพิจารณาว่าเป็นนักคิดท่านแรกของแวดวงวิชาการที่เสนอแนวทาง"ที่สาม" ในไทยซึ่งมีจุดยืนทางความคิดใกล้เคียงอย่างมากที่สุด (เกือบเหมือน) กับตำแหน่งแนวคิดของนารอดนิกของปลายศตวรรษที่ 19 – ต้นศตวรรษที่ 20 คือการพิสูจน์ว่าการพัฒนาที่นำเอาแบบแผนทุนนิยมแบบคลาสสิกที่นำมาใช้ในการอธิบายสังคมไทยไม่ได้ผลในพื้นที่ของประเทศในส่วนของชุมชนไทยไม่สามารถเกิดขึ้นได้พร้อมทั้งแสดงจุดยืนที่คัดค้านสมมติฐานที่ว่าทุนนิยมเป็นพลังการผลิตรูปแบบเดียวที่เป็นไปได้ ความเชื่อนี้เกิดจากความจริงที่ว่าไม่มีเงื่อนไขสำหรับการพัฒนาระบบทุนนิยมในเศรษฐกิจไทยตามฉบับอังกฤษ ส่วนใหญ่ความเชื่อนี้ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงที่ว่าลักษณะ"สิบเนื่องของเอเชียติกก็สามารถอธิบายได้ในลักษณะการเข้าปอย่างจำกัดของสถาบันรัฐซึ่งไม่เหมือนกับพิวตลในยุโรปในขณะเดียวกันรัฐแบบเดิมก็ยังคงอยู่ได้เพราะการปรับตัว และรัฐก็ยังคงมีความเหนือกว่ากระฎุมพีมาตลอด ชะลอพัฒนาการของกระฎุมพีช่วยทำให้หมู่บ้านอยู่คงได้มาตลอด" (Natsupha, 1986) ข้อกำหนดเบื้องต้นที่สำคัญที่สุดสำหรับการพัฒนาระบบทุนนิยมตามสถานการณ์คลาสสิกไม่มีอยู่นั่นคือกระบวนการสะสมทุนไม่ได้เป็นรูปเป็นร่าง ศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรทิพย์ เห็นตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมของนักคิดนารอดนิกที่สำคัญคนหนึ่งคือโวจโรนทซอฟที่ระบุว่าเหตุการณ์ในรัสเซียควรพัฒนาตามตัวเลือกที่สามเช่นประเทศจำเป็นต้องพัฒนาไปตามเส้นทางที่ไม่ใช่ทุนนิยม ความเชื่อนี้เกิดจากความจริงที่ว่าไม่มีเงื่อนไขสำหรับการพัฒนาระบบทุนนิยมในเศรษฐกิจรัสเซียตามฉบับอังกฤษและชี้ให้เห็นว่าการเป็นสังคมสมัยใหม่ต้องหันกลับไปให้ ความสำคัญแก่ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมของแต่ละภูมิภาคศาสตร์เป็นจุดตั้งต้นไม่ใช่คิดว่าทุกชาติต้องการจะเป็นสมัยใหม่โดยใช้วิธีล่อกระบววัฒนธรรมยุโรป เดิมเรา แทบมองไม่เห็นระบบพื้นถิ่นหรือระบบชุมชน เพราะแนวคิดและวิทยาการตะวันตก พร่ำสอนว่าระบบสมัยใหม่มีรูปแบบเดียว ระบบชุมชนจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของระบบใหญ่คือระบบทุนนิยม เราไม่มีทางก้าวข้ามการทันสมัยแบบตะวันตกได้ ถ้าเราไม่ปฏิเสธระบบสมัยใหม่แบบตะวันตกทั้งระบบก่อน เราจึงจะมองเห็นระบบ พื้นเมืองหรือระบบชุมชนชัดเจน เราสามารถประกอบสังคมสมัยใหม่แบบชุมชน เอาะระบบชุมชนมาเป็นตัวตั้ง (Natsupha, 2010) การอธิบายไม่ได้มีความแตกต่างจากโวจโรนทซอฟที่ได้เขียนว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะกำหนดเนื้อหาทั้งหมดของประวัติศาสตร์โลกโดยชะตากรรมของประเทศที่ประสบความสำเร็จหลายประเทศ สรุปเราไม่มีสิทธิที่จะยืนยันว่าการพัฒนาเศรษฐกิจเช่นยุโรปตะวันตกเป็นกระบวนการทั่วไปและซ้ำซากจำเจซึ่งนำไปสู่ผลลัพธ์ที่เหมือนกันทุกประเทศที่ไหลออกมาจากรัฐที่เฉื่อยชา เราต้องพยายามทำงานเพื่อให้ได้หลักการเหล่านี้หรือหาความชัดเจนเพื่อกำหนดหลักการเหล่านี้สำหรับรัสเซีย (Vorontsov, 2008) แนวคิดของเศรษฐศาสตร์การเมืองพยายามที่จะค้นหาและยืนยันเส้นทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมซึ่งแสดงถึงเส้นทาง "สายที่สาม" ระหว่างรูปแบบทุนนิยมและสังคมนิยม ด้านหนึ่งไม่เห็นด้วยของความป่าเถื่อนของระบบทุนนิยมจากการสะสมทุนแรกเริ่มและการเข้าสู่การยึดอำนาจของบอลเชวิคและการปกครองกดขี่ของพรรคการเมืองเดียวต่อประชาชน อีกด้านหนึ่งค้นหาแนวทางที่เป็นจุดอ่อนของระบบดังกล่าวนี้ทั้งทุนนิยมและสังคมนิยมโดยเห็นความเป็นไปได้ของการสร้างแนวทางที่สามขึ้นผ่านชุมชนซึ่งได้รับอิทธิพลจากนักคิดของนารอดนิกและนีโอนารอดนิกจะสามารถสร้างความทันสมัย "สังคมไทยสามารถพึ่งพาตนเองได้ที่ไม่ล่าหลังในทุกมิติ เนื่องจากวัฒนธรรมชุมชนสามารถใช้นำการพัฒนาของสังคมไทยแทนวัฒนธรรมกระฎุมพีได้ สังคมไทย มีศักยภาพสูงคือ มีสินทรัพย์ซึ่งมีค่ามหาศาลคือมรดกวัฒนธรรมอันเก่าแก่ที่ร้อยรัดชาวบ้าน ไทยด้วยกันอย่างมีจิตสำนึกและเอกลักษณ์ การคงอยู่เอกลักษณ์ของตนเองของความเป็นชุมชนบุพกาลมีความหมาย

มากเป็นรากฐานของวัฒนธรรมชุมชนการทำให้เกิดความทันสมัยต้องก้าวข้ามการเป็นสมัยใหม่แบบตะวันตก และต้องสละให้หลุดจากการครอบงำ ทางความคิด จึงจะมองเห็นความสำคัญของระบบพื้นเมืองหรือระบบชุมชนได้อย่างชัดเจนว่าเป็นแนวทางสู่การเป็นสมัยใหม่อีก รูปแบบหนึ่งในแบบที่เป็นของเราเอง” (Natsupha, 2010) ดังนั้นการอธิบายการศึกษาผ่านชุมชนบุพกาลเชื่อว่า ชุมชนหมู่บ้านหรือสังคมชาวนานั้นมีระบบเศรษฐกิจและวัฒนธรรมของชุมชนเองซึ่งดำรงอยู่อย่างเป็นอิสระมาตั้งแต่อดีต โดยจะทำการผลิตเพื่อยังชีพเป็นหลักและมีวัฒนธรรมแห่ง ความเอื้อเฟื้อเป็นฐาน แต่ได้ถูกอำนาจรัฐและการพัฒนาแบบทุนนิยมเข้าไปทำลาย วัฒนธรรมชุมชนของสังคมชาวนาลงไปเรื่อย ๆ (Natsupha, 2003) “เราไม่จำเป็นที่จะต้องกลายเป็นระบบทุนนิยมที่ทำให้ชุมชนแตกสลายไปหมด เราควรสามารถพัฒนาโดยฟื้นฟูจากลักษณะเดิมเหล่านี้เป็นสิ่งที่อยู่ในชุมชนเช่นศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความรักกันฉันท์พี่น้อง แบ่งปันช่วยเหลือไม่เอาเปรียบข่มเหง” Natsupha (1986) พึ่งพาระบบทุนนิยมไม่สอดคล้องกับประเพณีทางประวัติศาสตร์ของไทยและในขณะเดียวกันก็ขัดแย้งกับเงื่อนไขภาวะวิสัยและอัตวิสัยความเป็นชุมชนในเรื่องนี้ สำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองได้ทำซ้ำประเพณีเก่าของการทำความเข้าใจเส้นทางการพัฒนาของรัสเซียแบบดั้งเดิม ทศศตคติที่มีความเห็นอกเห็นใจต่อรูปแบบการจัดการของตนเอง (และเห็นสิ่งอื่นใดคือ ชุมชน) ไม่เพียงสอดคล้องกับประเพณีที่มีอายุหลายศตวรรษของชีวิตชาวนาเท่านั้น (Sopin & Sopina, 2014) แต่หากใช้จริยธรรมเพื่อการเอาตัวรอดที่เคยเป็นประเพณี เศรษฐกิจก็จะยังมีความได้เปรียบที่เป็นภาวะวิสัยในสภาพการทำงานในครัวเรือนที่มีความเสี่ยงสูง

2. มีร์(ชุมชน) คืออุดมคติของสังคมนิยมอนาธิปไตย

สำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองได้หยิบยืมมีร์ (Mir) ชุมชนปกครองตนเองของรัสเซียนำมาใช้ในการอธิบายว่าไทยกับรัสเซียต่างมีลักษณะเศรษฐกิจการเมืองแบบเอเชียดิกคือ “รัฐกับชุมชนหมู่บ้านสังคมทั้งสองมีพื้นฐานเป็นระบบชุมชนหมู่บ้านแต่เดิมมา อีกทั้งหากจะพัฒนาในแนวทางทุนนิยมก็จะเป็นการพัฒนาที่ไม่เหมาะสม ปัญหาชนกลุ่มหนึ่งของรัสเซียได้พยายามหลีกเลี่ยงการพัฒนาแนวทางทุนนิยมเพราะรู้ว่าไม่เหมาะสมสำหรับรัสเซีย ชุมชนหมู่บ้านของชาวนาเป็นสถาบันหลักของประเทศดำรงอยู่อย่างมีศักดิ์ศรีและพัฒนาต่อไป” (Natsupha, 2008) แนวคิดของโครพอทคินมีอิทธิพลอย่างมากเกี่ยวกับทฤษฎีอนาธิปัตย์นิยมซึ่งเป็นสังคมนิยมที่ไร้รัฐโดยมาจากต้นแบบของชุมชนบุพกาลในรัสเซียซึ่งสำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองเชื่อว่าชุมชนไทยเหมือนกับชุมชนรัสเซียเป็นอนาธิปัตย์นิยม (Natsupha, 2005) ได้ใช้แนวคิดว่าด้วยระบบศักดินาในยุโรปและวิธีการผลิตแบบเอเชียการสร้างตัวแบบการพัฒนาจากฐานคิดของนารอดนิกว่าด้วยชุมชนและระบบศักดินาแบบตะวันออกหรือวิธีการผลิตแบบเอเชีย "ปกติ" แนวคิดหลักของทฤษฎีมาร์กซิสต์กล่าวว่า “สังคมเอเชียในระดับรัฐ รัฐได้ครอบงำทำให้ทุนเกิดขึ้นได้ยากและในระดับหมู่บ้านก็มีแรงยึดเหนี่ยวกันภายในสูงทำให้ไม่มีชนชั้นอิสระที่ออกมาจากหมู่บ้านเป็นชนชั้นกระฎุมพี ดังนั้นระบบทุนนิยมเกิดขึ้นได้ยากในวิธีการผลิตแบบเอเชีย” (Natsupha, 2005) ความต้องการแรงงานรวมหมู่และการใช้เครื่องมือการผลิตที่ชุมชนเป็นเจ้าของเพื่อสร้างเงื่อนไขสำหรับการผลิตได้ขัดขวางการเกิดขึ้นและการพัฒนาของทรัพย์สินส่วนตัวและจำกัดกระบวนการสร้างความแตกต่างทางสังคมนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ค่อนข้างคล้ายกัน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจเริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชน เรียกว่าความสัมพันธ์แลกเปลี่ยน ความสัมพันธ์ภายในชุมชนยังคงอยู่นอกขอบเขตของการใช้เหตุผลทางเศรษฐกิจใด ๆ แม้ว่าจะเป็นผู้เติมเต็มพื้นที่ทางเศรษฐกิจขั้นต้นเกือบทั้งหมดก็ตาม จากตรงนี้สำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองชี้ให้เห็นว่าไม่สามารถทำให้เกิดการสร้างชนชั้นได้ในชนบทจะกลายเป็นสังคมนิยมโดยไม่ผ่านขั้นตอนทุนนิยมได้เหมือนกัน แต่เป็นอีกแนวทางหนึ่งแต่จะเป็นได้นั้นต้องตัดสายใยพิษต่าง ๆ ที่ตรึงชุมชนโดยเชื่อว่าจะสามารถหลีกเลี่ยงการพัฒนาทุนนิยมได้โดยเก็บสิ่งที่ดีสมัยศักดินาไว้ละเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนโดยเอาเทคโนโลยีไปให้

(Natsupha, 1999a) นี่เป็นวิธีเดียวของการพัฒนาไม่ผ่านทุนนิยมที่ทำให้รัสเซียเป็นทันสมัย แทนที่จะใช้ความคิดที่ทำลายชุมชนชาวนาเพื่อเร่งการก่อตัวของตลาดและทุนนิยมเสนอโครงการของการปรับตัววิวัฒนาการไปสู่ความสัมพันธ์ตลาดผ่านการแปลงเป็นองค์กรความร่วมมือด้านการผลิต ความสามารถของชุมชนในการแปรสภาพเป็นสหกรณ์และแนวโน้มที่ชาวนาแสดงออกต่อขบวนการสหกรณ์มวลชนยืนยันว่า องค์กรชุมชนไม่ใช่สถาบันทางเศรษฐกิจที่ไม่เคลื่อนไหวและเฉื่อย แต่มีศักยภาพในการพัฒนาตนเองและมีโอกาสพัฒนาในชีวิตจริงเนื่องจากการจัดระเบียบตนเอง (Ryazanov, 2003) “ทฤษฎีที่ผ่านมามักเน้นวิจารณ์รัฐ ระบบทุนแต่ตัวชุมชนมีรากฐาน ประวัติและวัฒนธรรมและมีกลไกภายในของตนเองอยู่ในปัจจุบันแต่จะเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงอย่างไรเมื่อรับเทคโนโลยีหรือสร้างเครือข่ายยังไม่ค่อยมีการศึกษาเรายังไม่ได้ศึกษาเรื่องของชุมชนในด้านประวัติและความเข้าใจปัจจุบันที่ก้าวต่อไปมีแต่ทฤษฎีที่จะไปวิจารณ์ระบบรัฐและทุน ควรศึกษาจากต่างประเทศอื่นที่เขามีทฤษฎีอยู่แล้วเช่นรัสเซียเขาศึกษามาก” (Natsupha, 1999a) อย่างรูปแบบเศรษฐกิจแบบร่วมมือ เน้นเป็นพิเศษในระบบเศรษฐกิจของรัสเซียในฐานะองค์ประกอบใหม่และมีแนวโน้มว่าจะพัฒนาประเพณีทางเศรษฐกิจที่มีอยู่ตามธรรมชาติและในขณะเดียวกันก็มีส่วนช่วยในการพัฒนาความสัมพันธ์ทางตลาด ขึ้นอยู่กับการจัดตั้งองค์กรตนเอง

ภาพที่ 1 การใช้ทฤษฎีสังคมนิยมชาวนาของเฮอร์เซนของสำนักเศรษฐศาสตร์การเมือง

ตารางที่ 1 อิทธิพลของแนวคิดนารอดนิก(นีโอ)ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจการเมือง

แก่นแนวคิดหลัก	นารอดนิก(นีโอนารอดนิก)	เศรษฐกิจการเมือง
รูปแบบเส้นทางที่สามของการพัฒนา	แนวคิดของการเปลี่ยนผ่านไปสู่สังคมนิยมผ่านการอนุรักษ์ การใช้ และการเปลี่ยนแปลงตามหลักการมีส่วนร่วมของชุมชนสร้างสังคมนิยมบนฐานชุมชน ชาวนา การครอบครองที่ดินของชุมชน สิทธิที่เท่าเทียมกันของทุกคนในที่ดิน การปกครองตนเองของชุมชน จากกรรมสิทธิ์ในชุมชนและการจัดการของชุมชน สู่ความยุติธรรมทางเศรษฐกิจสังคมนิยมที่ได้พยายามหามา (Shubin, 2014)	ทฤษฎีของเส้นทางการพัฒนาที่ไม่ใช่ทุนนิยมของรัสเซีย แนวคิดของการเปลี่ยนผ่านไปสู่สังคมนิยมผ่านการอนุรักษ์ การใช้ และการเปลี่ยนแปลงของหลักการมีส่วนร่วมของชุมชนในชนบท สร้างสังคมนิยมบนฐานชุมชน โดยอาศัยความมั่นใจการอยู่ร่วมกันและการร่วมมือกันอย่างสมัครใจที่ไร้อำนาจรัฐ
ความทันสมัยที่ไม่ใช่แบบทุนนิยมคลาสสิก	ต่อต้านทุนนิยมอยู่บนพื้นฐานของความคิดที่เป็นไปไม่ได้สำหรับรัสเซียที่จะไปถึงขั้นสูงสุดของการพัฒนาอุตสาหกรรมตามเส้นทางทุนนิยมแบบยุโรปทำได้แค่ทำลายประชาชนและเป็นปฏิปักษ์ต่อกลุ่มชนดั้งเดิม (Vorontsov, 2008) ซึ่งไม่ได้หมายความว่าถึงการสะสมของทุนหรือการแข่งขัน (Vorontsov, 2008) ต้องการได้รับการสนับสนุนรอบด้านผ่านการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี เงินกู้ การพัฒนารูปแบบสหกรณ์การไถ่ที่ดินของเจ้าของที่ดิน การเติบโตของการผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค การกระตุ้นความสามารถในการซื้อของประชากรจำนวนมากจะสร้างข้อกำหนดเบื้องต้นที่จำเป็นสำหรับการเพิ่มขึ้นของการผลิตภาคอุตสาหกรรม (Studopedia, 2015)	ต่อต้านทุนนิยมอยู่บนพื้นฐานความคิดว่าทุนนิยมเข้าไปทำลายวัฒนธรรมชุมชนของสังคมน ชาวนาและสามารถหลีกเลี่ยงการสะสมทุนแรกเริ่มแบบอังกฤษ ทางเลือกของการพัฒนาระบบทุนนิยมคือการผลิตของชุมชน หน่วยการผลิตขนาดย่อมที่มีความอิสระ การพัฒนาความร่วมมือหลักการไม่ใช่การแข่งขันทางตลาด เศรษฐกิจชุมชนไม่ใช่ระบบทุนนิยมได้และสามารถต่อรองกับทุนนิยมได้ (Natsupha, 2005) เศรษฐกิจอยู่บนฐานแรงงานครอบครัววางแผนให้ครอบครัวอยู่รอดจัดการควบคุมเทคโนโลยีที่เข้ามาหรือเลือกสรรให้เหมาะสม (Natsupha, 2005)
การช่วยเหลือร่วมกัน	พัฒนาประเพณีทางเศรษฐกิจมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสัมพันธ์ทางตลาดขึ้นอยู่กับองค์กรชุมชนแทนที่จะทำลายชุมชนชาวนาเพื่อเร่งการก่อตัวของตลาดและระบบทุนนิยม การปรับตัวให้เข้ากับความสัมพันธ์ทางตลาดผ่านการแปลงเป็นองค์กรความร่วมมือด้านการผลิตความสามารถของชุมชนในการแปรสภาพเป็นสหกรณ์และขบวนการสหกรณ์มวลชนที่เคลื่อนไหวเรียกร้องความต้องการทำให้มีโอกาสพัฒนาในชีวิตจริงเนื่องจากการจัดระเบียบ	ชุมชนเป็นระบบการผลิตและเป็นสถาบันทางสังคมที่ค้ำจุนครอบครัวในชนบทและการเข้าร่วมในสมาคมของการช่วยเหลือกันเป็นสไวลวิถีชีวิตของผู้คน (Natsupha, 2005) “การพึ่งพาอาศัยกันทางเศรษฐกิจหากสามารถเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายจนถึงระดับชาติได้

	ตนเองเป็นรูปแบบเศรษฐกิจแบบร่วมมือ	สามารถป้องกันการทะลุทะลวงของระบบทุนนิยมได้ดังนั้นการมีน้ำใจที่ช่วยเหลือกันถือว่าเป็นสินทรัพย์ที่สำคัญ” (Natsupha, 2005)
สู่ความทันสมัย	ทำให้ประเทศเป็นอุตสาหกรรมประเทศเกษตรกรรมเท่านั้นไม่สามารถดำรงอยู่ได้เนื่องจากเป็นผลประโยชน์ของประชาชน การพัฒนาพลังการผลิตให้สูงขึ้นสู่ผลประโยชน์ของรัฐ ทำให้เป็นรูปแบบการผลิตขนาดใหญ่คือการพัฒนาบนฐานของอุตสาหกรรมขานาขนาดย่อมและไม่ถูก"บังคับจากเบื้องบน"ภายใต้การอุปถัมภ์ของรัฐบาล ความทันสมัยสามารถพัฒนาไปได้โดยสหกรณ์และชุมชน (Ryaznov, 1999) รักษาความสัมพันธ์ทางสังคมแบบชุมชนดั้งเดิมซึ่งจำเป็นต้องปรับปรุงให้ทันสมัยโดยใช้ความสำเร็จที่ทันสมัยของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Danielson, 1893)	ลดการบริหารจากส่วนกลาง มอบหมายหน้าที่ให้องค์กรชุมชนทำงานแทนและแบ่งประเทศเป็นเขตเศรษฐกิจวัฒนธรรมตามสภาพภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์วัฒนธรรม (Natsupha, 2010) “รักษาความสัมพันธ์ทางสังคมแบบชุมชนดั้งเดิมซึ่งจำเป็นต้องปรับปรุงให้ทันสมัยโดยให้ชนชั้นนำรับความเจริญทางเทคโนโลยีและทางเศรษฐกิจแบบตะวันตก แต่รักษาไว้ซึ่งรัฐและวัฒนธรรมแบบจารีต” (Natsupha, 2010)

แนวคิดของสำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองเชื่อตามอำนาจอิทธิพลดั้งเดิมของชุมชนชนบทรัสเซียว่ามีความพอเพียง ดังนั้นจึงเป็นอิสระ "สมบูรณ์" และ "ทั้งหมด" ชุมชนตอบสนองความต้องการทั้งหมดของชุมชนด้วยความช่วยเหลือจากการทำงานของชุมชนเอง ใช้ความสามารถทั้งหมดของตนเองขาดความร่วมมือที่ซับซ้อน ในขณะที่ "ความร่วมมือที่เรียบง่าย" รวมกันทางศีลธรรมและทำให้มีความสามัคคีบนพื้นฐานของความเห็นอกเห็นใจและความเข้าใจซึ่งกันและกัน เมื่อปรับแนวคิดของมาร์กซ์ให้เข้ากับแนวคิดของตนเอง นารอดนิกก็เชื่อว่าสังคมนิยมสมัยใหม่และชุมชนชนบทของรัสเซียไม่มีอะไรมากไปกว่าสังคมนิยมประเภทเดียวกันในระดับต่าง ๆ กัน นี่เป็น "เรื่องของการอนุรักษ์" และการพัฒนารูปแบบแรงงานที่มีอยู่ และทรัพย์สิน (กรรมสิทธิ์ในที่ดินร่วมกัน) ดังนั้น การรื้อโยยหน่วยต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างแน่นแฟ้นโดยสมัครใจ การที่ชาวไทยเป็นชนชาติที่มีวัฒนธรรมน้ำใจช่วยเหลือกันและกันอย่างเข้มข้นเป็นคุณสมบัติที่ส่งเสริมให้ระบบอนาธิปไตยไทยเข้มแข็งโดยสภาพ การแลกเปลี่ยนในชนบทในอดีตและในปัจจุบันบางเขตยังคงทำภายใต้แนวคิดเพื่อให้พอเพียงและไม่ใช้เพื่อกำไร (Natsupha, 2005) จะเห็นได้ว่า เศรษฐกิจที่ไม่ใช่ทุนนิยมเป็นแก่นหลักของเศรษฐกิจชุมชน ในขณะเดียวกันบทบาทของความร่วมมือเชิงบวกคาดว่าจะเติบโตขึ้น กระบวนการนี้อธิบายได้จากอิทธิพลร่วมกันของสถาบันวัฒนธรรมชุมชนและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีจะส่งผลต่อระดับความเป็นอยู่ที่ดี

3. ตัวแบบเศรษฐกิจชุมชน

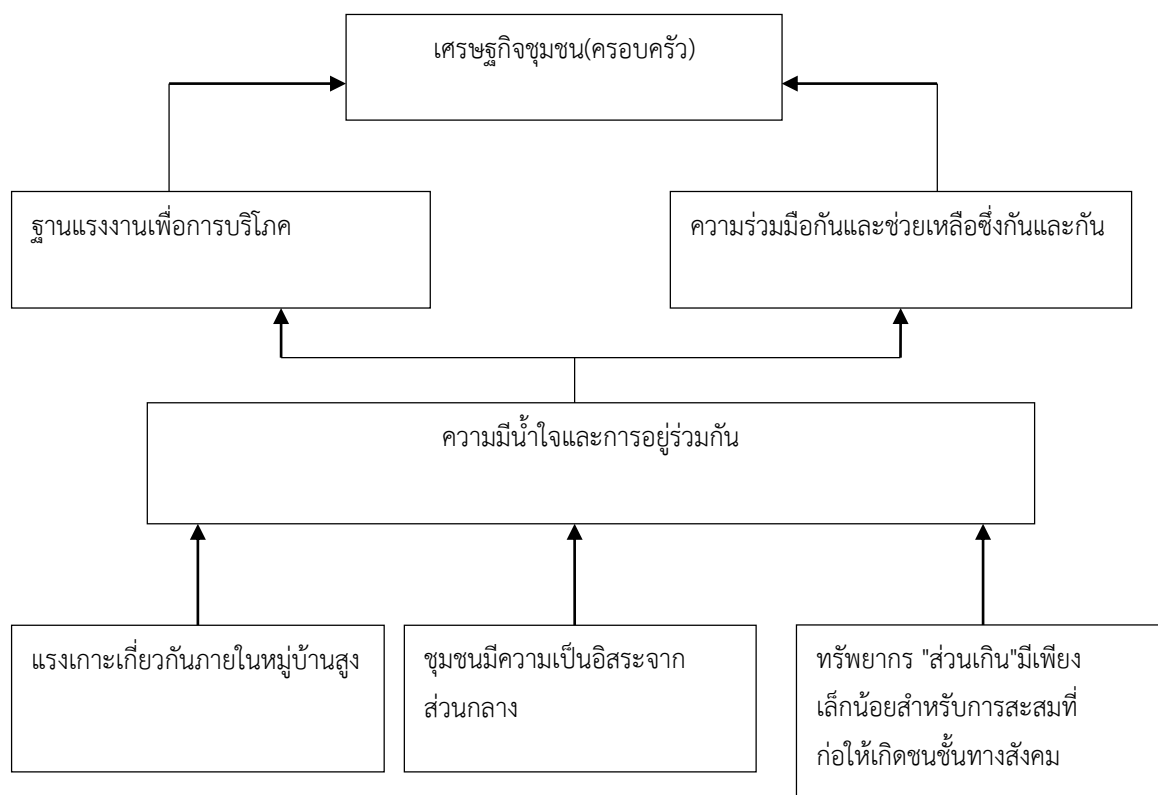
การสร้างผลผลิตที่ไม่เท่ากันครัวเรือนขานารวมกันเป็นชุมชนถูกเชื่อมโยงด้วยระบบแลกเปลี่ยนสัมพันธ์ที่ซับซ้อนภายในซึ่งมีการหมุนเวียนของแรงงานและความมั่งคั่งทางวัตถุอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นว่าการใช้แรงงานส่วนรวมของครัวเรือนแบบบุพการีก่อให้เกิดผลจากการผลิตส่วนเกินสิ่งนี้ช่วยให้ครอบครัวได้รับไม่เพียงแต่มีผลิตภัณฑ์ที่สำคัญสำหรับการบริโภค แต่ยังมีส่วนเกินที่เกินความต้องการของตนเองด้วย ด้วยเหตุนี้เศรษฐกิจในสมัยก่อนซึ่งถูกแบ่งออกเป็นส่วน ๆ แยกจากกัน ไม่มีการ

ทำงานประสานกัน แต่สัมพันธ์กันโดยกลุ่มเครือญาติ คราวเรือนทั้งหมดได้รับทรัพยากรวัสดุที่เพียงพอสำหรับการพัฒนาการดำเนินการแลกเปลี่ยน การแลกเปลี่ยนใด ๆ จะพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านระหว่างชุมชนและภายในชุมชนอย่างต่อเนื่องอย่างชุมชนประมงจะแลกเปลี่ยนกับชุมชนทำนาโดยแกนหลักของชุมชนต้องมีชาวนาเป็นฐานในการแลกเปลี่ยนจึงจะอยู่รอดได้ (Natsupha & Chanikornpradit, 1997) ซึ่งกระตุ้นการสร้างความแตกต่างของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ดังนั้นรูปแบบการจัดความสัมพันธ์การผลิตเกิดขึ้นภายใต้กฎพื้นฐานของวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของการผลิตคืออยู่บนพื้นฐานครอบครัวชุมชนการดำเนินการทางเศรษฐกิจนั้นแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละครัวเรือนภายในกรอบของชุมชนท้องถิ่น ข้อกำหนดสำหรับการเอาชีวิตรอดและความมั่นคงขึ้นตำมผู้ที่อยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบากคือผู้ครอบครองทรัพยากร"ส่วนเกิน" ที่มีเพียงเล็กน้อยสำหรับการสะสมส่วนเกินและส่งผลให้มีการแบ่งชั้นทางสังคมที่ต่ำในระดับหมู่บ้านได้มีแรงยึดเหนี่ยวกันภายในสูงทำให้ไม่มีชนชั้นอิสระที่แตกออกมาจากหมู่บ้านเป็นชนชั้นกรรมพี (Natsupha, 2005) สามารถให้การสนับสนุนด้านวัตถุได้ การสนับสนุนผู้อ่อนแอนี้ขยายไปไกลกว่าความสัมพันธ์ในแนวนอนระหว่างเพื่อนชุมชนไม่เพียงแต่มีความเป็นอิสระจากส่วนกลางในระบบ แต่ได้มีการจัดการระบบผลิตของตนเองขึ้นโดยมีการแลกเปลี่ยนสินค้ากับหมู่บ้านใกล้เคียงและหมู่บ้านตามชายฝั่งทะเลด้วยทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่าสามารถเลี้ยงดูตนเองได้และความเชื่อมโยงกับส่วนกลางอย่างจำกัดและมีพื้นฐานความสัมพันธ์ในลักษณะของพันธมิตรที่เป็นเกลือกกันแลกเปลี่ยนผลผลิตกัน (Natsupha & Lertwicha, 1994) ได้ถูกถ่ายทอดบ่อยครั้งตามแนวตั้งของโครงสร้างทางสังคมและถูกกำหนดให้เป็นความรับผิดชอบของตัวการ – เจ้าของทรัพยากรและอำนาจ การแลกเปลี่ยนนั้นอยู่บนค่านิยมลำดับชั้นทางศีลธรรมซึ่งในงานหลาย ๆ ชิ้นที่สำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองนำเสนอความคิดที่ว่า “การอยู่ร่วมกันและความมีน้ำใจ” เป็นการบ่งบอกถึงวัฒนธรรมการช่วยเหลือซึ่งกันและกันและน้ำใจที่ดีงามของชาวไทย (Natsupha, 2005) ลักษณะที่ดีงามนี้ดูเหมือนว่าได้รับอิทธิพลทางความคิดโดยตรงจากแนวคิดของโครพทคินที่เสนอแนวอนาธิปไตยว่าชุมชนหรือสังคมประกอบด้วยหน่วยขนาดย่อมอย่างอิสระแต่ทว่าภายในแต่ละหน่วยยังคงมีความต้องการช่วยเหลือกันซึ่งกันและกันและโดยสมัครใจของสมาชิกและหน่วยอิสระต่าง ๆ เหล่านี้ควรต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยสมัครใจด้วยสังคมจึงมีความผูกพันกันอย่างเป็นระบบ (Natsupha, 2005) โดยปฏิเสธปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจกับการแข่งขัน อนาธิปไตยให้ความสำคัญความร่วมมือความเป็นกันเองความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จึงเป็นการปูทางสำหรับการพิจารณาปฏิสัมพันธ์ในกระบวนการพัฒนาสังคมที่ทำให้สังคมอยู่รอดได้ (Kropotkin, 2007) การสร้างตัวแบบเศรษฐกิจของชุมชนของการก้าวไปสู่สังคมนิยมที่ไร้รัฐจากอำนาจส่วนกลางนั้นพื้นฐานแรงขับเคลื่อนของความมีน้ำใจและการอยู่ร่วมกันถือว่าเป็นวัฒนธรรมชุมชนคือการพึ่งพาอาศัยผูกพันช่วยเหลือกันโดยที่ทุกคนคำนึงถึงและยอมรับผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญหมู่บ้านจึงดำรงอยู่โดยความเป็นมิตรไมตรีและน้ำใจ (Natsupha, 2005)

อย่างไรก็ตามไม่ได้อธิบายออกมาอย่างชัดเจนว่าชุมชนเมื่อต้องเผชิญกับความเสี่ยงสูงในชีวิตท่ามกลางการแปรปรวนของสภาพลัทธิธรรมชาติการช่วยเหลือกันจะทำได้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเสนอรูปแบบของการพัฒนาสังคมในระบบเศรษฐกิจเป็นความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการผลิตขึ้นกับการพึ่งพาทรัพยากรนอกแปลงปลูกของตนเอง (Ouiyanon, 2005; Thongyou, 2005) ดังนั้นผลผลิตส่วนเกินจึงเกิดขึ้นได้ยาก นอกเสียจากว่าเกิดการแบ่งแยกแรงงานภายในและทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนจึงเป็นเรื่องที่คาดเดาได้ยากว่าภายใต้เงื่อนไขของทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดและการพัฒนาการเติบโตของการบริโภคอย่างต่อเนื่องจะดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างไร เว้นแต่ความหวังนี้จะเป็นจริงต่อเมื่อชุมชนนั้นต้องสร้างกลไกเพื่อชดเชยความเสี่ยงบางส่วนอย่างน้อยบางส่วนด้วยค่าใช้จ่ายปกติ

(ภาษีสังคมภาษาชาวบ้าน) หรือค่าธรรมเนียมเพื่อสนับสนุนหน่วยงานที่ยืนอยู่เหนือครัวเรือนแต่ละครัวเรือน (ชุมชน) จำเป็นต้องช่วยเหลือให้แก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือและในกรณีเหล่านี้ทำให้เกิดการกระจายความเสี่ยงของการสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นระหว่างสมาชิกของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ที่ได้รวมเป็นหนึ่งในความปรารถนาที่จะต่อต้านอันตรายที่อาจเกิดขึ้นร่วมกันสำหรับทุกคน ดังนั้นการระดมพลและการใช้แรงงานในชุมชนจึงนำไปสู่การพัฒนาการช่วยเหลือซึ่งกันและกันและความมีน้ำใจของชุมชนในชนบทอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ครัวเรือนได้ผลิตซ้ำประเพณีเก่าของการทำความเข้าใจเส้นทางการพัฒนาแบบดั้งเดิม ทศนคติที่มีความเห็นอกเห็นใจต่อรูปแบบการจัดการของตนเอง (และเหนือสิ่งอื่นใดคือชุมชน) ไม่เพียงสอดคล้องกับประเพณีที่มีอายุหลายศตวรรษของชีวิตชาวนาเท่านั้น แต่ยังมีความได้เปรียบอย่างเป็นกลางในสภาพเศรษฐกิจรอบครัวที่มีความเสี่ยงสูงและการก่อตัวของการประกัน "ในการเอาชีวิตรอด" เป็นแรงจูงใจหลักในพฤติกรรมทางเศรษฐกิจ (ดังรูปภาพที่ 2) การแลกเปลี่ยนจะเป็นการแลกเปลี่ยนชั่วคราวมากกว่าเป็นระบบดังที่ผู้เขียนได้อ้างอิงว่า "การค้าสมัยก่อนไม่ใช่การค้าบริสุทธิ์ 100% จะมีส่วนแบ่ง ส่วนหนึ่งจะขายอีกส่วนหนึ่งจะให้(ส่วน)ที่มุ่งเป็นเงินส่วนน้อย" (Natsupha & Chanikornpradit, 1997) มีจุดประสงค์ของการใช้เงินที่จำกัด การผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ที่จัดการโดยการแลกเปลี่ยนและเพื่อแลกเปลี่ยนตามค่านิยมส่วนใหญ่ กระบวนการผลิตในความหมายแคบ ๆ ของการสร้างผลผลิตที่จำเป็นสำหรับการผลิตซ้ำอาหารของสังคมนั้นไม่ได้เป็นประจำและเป็นอิสระ ไม่มีผลิตภัณฑ์ส่วนเกินที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในการหมุนเวียนและไม่มีอะไรกระตุ้นให้เพิ่มปริมาณวัสดุหรืออาหารจนถึงขีดจำกัดของความสามารถทางกายภาพ เนื่องจากลักษณะของธรรมชาติจะทำให้ครอบครัวได้ผลผลิตส่วนเกินการบริโภคของครอบครัวจึงเอาผลผลิตนั้นไปแลกเปลี่ยนกับผลผลิตที่ตนเองต้องการ (ขาดแคลน) มักจะแลกเปลี่ยนกับคนที่รู้จักคุ้นเคยกันเป็นการแลกเปลี่ยนตามสบาย (Natsupha & Chanikornpradit, 1997) สู่การก่อตัวของเศรษฐกิจ ไม่มีภาคีทอริพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์ว่าด้วย "ราคา" กล่าวคือ ในระบบหน่วยเศรษฐกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นครัวเรือน หรือกลุ่มเศรษฐกิจ ทำให้ไม่สามารถพบภาคีทอริในเศรษฐกิจระดับชาติ"อันเป็นวิถีของการแบ่งแยกแรงงานตามธรรมชาติ กล่าวคือ ในเงื่อนไขของระบบศักดินา ในสภาพของประเทศชวา-ชางฟีมือ และสุดท้าย ในสภาพวิถีชีวิตแบบยังชีพล้วน ๆ ในเงื่อนไขของระบบเศรษฐกิจของประเทศดังกล่าว ประเภทของค่าจ้างแรงงานและค่าแรงขาดหายไปโดยสิ้นเชิงหากไม่ใช่ตามประวัติศาสตร์ก็สมเหตุสมผลแล้ว" (Chayanov, 1989) ซึ่งในงานของสำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองได้รับอิทธิพลจากนักเศรษฐศาสตร์ชาวรัสเซีย ชายานอฟชี้ให้เห็นซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า การทำนาแบบชวาถูกชี้นำโดยแรงจูงใจที่ไม่แสวงหากำไรเป็นหลัก (Chayanov, 1989) ลักษณะที่เด่นของเศรษฐกิจชวา คือ "การใช้แรงงานในครอบครัวข้อหนึ่งและมีจุดหมายการผลิตเพื่อการพอเพียงในครอบครัวเป็นอีกข้อหนึ่งถ้าพิจารณาทั้งสองสิ่งนี้ไว้แม้จะมีระบบตลาดคิดว่าชวาอยู่ได้" (Natsupha, 1999b) มุ่งมั่นที่จะสนองความต้องการและความต้องการของตนเองผ่านการใช้แรงงานอย่างมีประสิทธิภาพ ตรงกันข้ามกับการทำฟาร์ม การพยายามมุ่งเน้นไปที่ความสมดุลของการใช้แรงงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยพยายามสร้างสมดุลระหว่างความรุนแรงของแรงงานและระดับของความพึงพอใจต่อความต้องการเร่งด่วน (Chayanov, 1989) ด้านหนึ่งการใช้แรงงานของครอบครัวที่ไม่เท่ากันจากสภาพธรรมชาติที่กำหนด ในขณะที่อีกด้านหนึ่งการแลกเปลี่ยนกลายเป็นวิธีการประกันการเข้าถึงอาหารซึ่งถือว่าลำดับขั้นสูงสุดของศีลธรรมเพื่อให้ชุมชนอยู่รอด จากตรงนี้เห็นว่าการขาดสิ่งจูงใจจากตลาดไม่ได้ให้เหตุผลเพียงพอที่จะเชื่อว่าการกระทำในการแลกเปลี่ยนทุกครั้งจะต้องทำให้ถึงความเหมาะสมที่สุดของพาเรโตนี้เป็นรูปแบบหนึ่งของการผลิตที่ไม่ใช่ทุนนิยม การแลกเปลี่ยนผลผลิตจึงกลายเป็นแค่ความหมายของการแลกเปลี่ยนกันกิน (Natsupha & Chanikornpradit, 1997) ที่มีความแตกต่างจากหลักการเศรษฐกิจแบบตลาด ดังนั้นหากใช้ความร่วมมือในการประสานทางเศรษฐกิจ

ระหว่างผู้ผลิตรายย่อยสามารถที่จะลดการผูกขาดด้านราคาจากระบบทุนได้หากอยู่ในความสัมพันธ์ของตลาดไม่ควรคิดดำเนินการตามลำพังเกษตรกรควรรวมกันลงทุนในนามชุมชนคือการร่วมเกษตรกรเป็นสหกรณ์การขายเพื่อต่อรองและพยายามเข้าแทนที่ธุรกิจทุนนิยมในตลาดสินค้าเกษตรกรรม

ภาพที่ 2 แสดงสภาพแวดล้อมของเศรษฐกิจชุมชน

การสร้างเครือข่ายสถาบันชุมชนขยายหน้าทีไปสู่การแปรรูปผลผลิตเกษตรกรรม การค้าและกิจกรรมรากฐานของท้องถิ่นอย่างสหกรณ์เชื่อมโยงชุมชนหมู่บ้านและเครือข่ายเข้ากับโรงงานและกิจกรรมในเมืองก็สามารถทำให้ระบบเศรษฐกิจชุมชนและระบบเศรษฐกิจทุนนิยมเข้าไว้ด้วยกันแทนการเชื่อมโยงหมู่บ้านกับเมืองโดยการบังคับบัญชาของอำนาจรัฐและอำนาจเงินที่ปรากฏในปัจจุบัน (Natsupha, 2008) การเกิดขึ้นของหุ้นส่วนสหกรณ์ขนาดใหญ่ทำให้ฟาร์มชาวนาครอบครัวแรงงานสามารถร่วมกันแก้ปัญหาได้กับการผลิต การจัดเก็บ การแปรรูป และการตลาดของสินค้าเกษตร ด้วยการซื้อเครื่องจักรและอุปกรณ์ทางการเกษตร เมล็ดพืช แหล่งเพาะพันธุ์ วิธีการดังกล่าวนี้จะสามารถสร้างระบบเศรษฐกิจชุมชนบนพื้นฐานของผู้ผลิตรายย่อยและเป็นระบบเศรษฐกิจที่มีกิจกรรมหลายด้านและครอบคลุมพื้นที่กว้างขวางก่อให้เกิดผลประโยชน์ของความร่วมมือเพิ่มขึ้นในกระบวนการพัฒนาสังคมและสามารถเข้าไปสู่สังคมนิยมที่ไร้รัฐในอนาคต ระบบเศรษฐกิจในอนาคตจึงถูกมองว่าเป็นเศรษฐกิจแบบผสมระหว่างเศรษฐกิจทุนนิยมและเศรษฐกิจชุมชนซึ่งพัฒนาจากแนวโน้มหลักของเศรษฐกิจครัวเรือนชุมชน (เดปโตเป็นสหกรณ์) ในขณะเดียวกันก็ขัดแย้งกับเงื่อนไขภาวะวิสัยและอัตวิสัยที่มีอยู่ซึ่งถือว่าชุมชนและกิจกรรมในองค์กรของหลักเป็นส่วนหนึ่งของการผลิตทางสังคม การรวมกลุ่มในจิตสำนึกมวลชน และความด้อยพัฒนาของสถาบันกรรมสิทธิ์ในที่ดินของเอกชน และในการนี้สำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองได้ทำซ้ำประเพณีอันยาวนานในการทำความเข้าใจเส้นทางการพัฒนาของชุมชนเป็นต้นฉบับ

ประเมินรากฐานทางเศรษฐกิจดังกล่าวอย่างเห็นอกเห็นใจ เชื่อมโยงความหวังสำหรับการเติบโตทางเศรษฐกิจและความเจริญรุ่งเรืองในอนาคตกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในเวลาต่อมา

สรุปและการอภิปรายผล

1. การเสนอทางเลือกรูปแบบการพัฒนาในช่วงการข้ามผ่านของสังคม

จากการศึกษากระบวนการเข้าสู่ความทันสมัยของสำนักเศรษฐศาสตร์การเมือง แหล่งที่มาทางความคิดได้รับอิทธิพลโดยตรงจากนักคิดนารอดนิกและนีโอนารอดนิกโดยเชื่อว่าสังคมไทยสามารถพัฒนาไปสู่ความอยู่ที่ดีและสร้างความผาสุกแก่สามัญชนได้โดยไม่ผ่านการพัฒนามาตามรูปแบบทุนนิยมคลาสสิกที่ผ่านขั้นตอนการสะสมทุนแรกเริ่มได้และการทำความเข้าใจจุดแข็งด้านความสัมพันธ์ทางสังคม วัฒนธรรม ชีวิตประจำวัน และจิตใจที่พัฒนาขึ้นในชุมชนบท และความสำคัญของปัจจัยเหล่านี้สำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศตนเองที่แตกต่างจากตะวันตกซึ่งแนวคิดนี้ได้หยิบยืมมาจากเฮอร์เชนตามทฤษฎีสังคมนิยมชาวนาในช่วงของการข้ามผ่านของสังคมที่ไม่ยอมรับแนวคิดการข้ามผ่านจากไร่ความแตกต่างของชนชั้นไปสู่ชนชั้นซึ่งเป็นแบบแผนทุนนิยมคลาสสิกเพื่อจะหลีกเลี่ยงโศกนาฏกรรมที่เคยเกิดขึ้น ต้องการเปลี่ยนแปลงอย่างสันติช่วงของเปลี่ยนผ่านของสังคมบนพื้นฐานของชุมชน ยังมีภูมิคุ้มกันทางสังคมและความพร้อมของจิตสำนึกสาธารณะ อย่างไรก็ตามการศึกษาแบบทางเลือกการพัฒนานั้นก็ยังติดอยู่กับแนวคิดวิธีการผลิตของมาร์กซิสต์ไม่มีความแตกต่างจากนารอดนิกที่เคยนำเสนอเพียงแต่มีความแตกต่างกันเชิงปริมาณของเจ้าภาพในวิธีการผลิต(รูปแบบผสม) แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานของตนเองได้รับการพัฒนาทำให้ค้นพบเนื้อหาของเส้นทางในระบบเศรษฐกิจได้อย่างชัดเจนทำให้สามารถหลุดพ้นจากการพึ่งพาอาศัยกันเลียนแบบตะวันตกได้ในทางทฤษฎีและการปฏิบัติ พึ่งพาความเป็นอิสระเชิงสร้างสรรค์ เพื่อวางรากฐานของจิตสำนึกโดยตนเองและโลกทัศน์ของสถาบันที่ไม่ใช่ตะวันตก ลักษณะเฉพาะของวัฒนธรรมและความคิดของผู้คน (Ryazanov, 2011)

สำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองให้ความสำคัญกับแนวคิดของการพัฒนาไปตามขั้นตอนของความก้าวหน้าของสังคมแผนผังของมาร์กซิสต์ด้วยวิธีการผลิตแบบเอเชียเป็นแบบเส้นตรงที่กำหนดขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงวิธีการผลิตจากขั้นต่ำไปขั้นสูง โดยการเสนอความร่วมมือทางเศรษฐกิจลดบทบาทกลไกการแข่งขันและการใช้อำนาจในตลาดสามารถเข้าสู่ความทันสมัยได้ และวิธีที่การพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่ใช่เศรษฐกิจแบบตลาด พยายามที่จะประสานเศรษฐกิจชุมชนแบบการกระจายให้เข้ากับเศรษฐกิจทุนนิยมในเศรษฐกิจชาติ (ได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิดของนารอดนิกและสำนักประวัติศาสตร์เยอรมัน) ซึ่งในแต่ละประเทศขึ้นกับอิทธิพลของเงื่อนไขบางประการที่กำหนดให้ความสัมพันธ์แบบหนึ่งชั้นนำความสัมพันธ์อีกแบบหนึ่ง แต่ไม่ได้เป็นขั้นตอนของการพัฒนาของวิธีการผลิตแบบมาร์กซิสต์ที่ใช้กันและแรงขับเคลื่อนของการเปลี่ยนแปลงขึ้นกับกฎของการพัฒนาเศรษฐกิจมีขั้นตอนวงจรขาขึ้นลงและวิกฤติซึ่งขึ้นกับความสามารถของการรักษาเสถียรภาพขององค์ประกอบในความสัมพันธ์ของเศรษฐกิจในแต่ละประเทศ ทำให้เห็นกระบวนการเปลี่ยนผ่านไปตามฐานของคลื่นเทคโนโลยี (Kondratieff, 1989) มากกว่าการเปลี่ยนขั้นตอนของวิธีการผลิตอย่างที่สำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองใช้อธิบาย นอกจากนั้นที่เห็นเป็นรูปธรรมว่าเมื่อมีตลาดที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนมาหลายปีก็ไม่ได้ทำให้เกิดเสรีภาพและประชาธิปไตยและเศรษฐกิจแบบการกระจายก็ไม่ได้หมายความว่าทำให้เกิดระบบปกครองแบบอำนาจนิยมเกิดขึ้นมาทันทีอย่างที่กล่าวอ้างกัน จะมีลักษณะของการบรรจบกันของรูปแบบเศรษฐกิจทั้งสองมากกว่า (Stannicwayfarer, 2020) ว่าเป็นรูปแบบเศรษฐกิจทวินิยมกำลังเกิดขึ้นด้านหนึ่ง"ระบบตลาด" ซึ่งครอบคลุมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นส่วนใหญ่และอีกด้านหนึ่งนั้น

บริษัทระดับโลกที่ต้องถูกควบคุมจากรัฐที่เรียกว่า "ระบบการวางแผน" ทั้งหมดนี้ทำให้สามารถแยกแยะแบบจำลองเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ในระบบเศรษฐกิจโลกได้

2.เศรษฐกิจที่ไม่ใช่แบบทุนนิยม

การใช้แนวคิดของโครพอทคินเกี่ยวกับการวิพากษ์วิจารณ์การทำลายวัฒนธรรมแห่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและความช่วยเหลือซึ่งกันและกันที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของสังคมดั้งเดิมให้ความสำคัญเน้นไปที่หลักเศรษฐกิจที่ไม่ใช่ทุนนิยมและไม่ยอมรับแนวคิดการแบ่งแยกแรงงานและการแลกเปลี่ยนเป็นรูปแบบของทรัพย์สินส่วนตัว ให้ความสนใจความร่วมมือกันว่าเป็นวิธีการเดียวที่ทำให้ผู้คนมีอิสระและไร้การกำกับจากภาครัฐและสามารถสร้างความเป็นธรรมให้แก่สังคมได้ซึ่งงานของสำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองได้ใช้หลักการของการสร้างเศรษฐกิจแบบความร่วมมือร่วมกัน ตั้งแต่ในรูปแบบการจัดหาอาหารให้ยืมและสิ่งของจำเป็นต่าง ๆ รวมถึงการหมุนเวียนของสินค้าวัสดุอย่างต่อเนื่อง การกระจายทรัพยากรในหมู่บ้าน และการดำรงอยู่ของการพึ่งพาอาศัยกันส่วนบุคคล ลักษณะเฉพาะของความสัมพันธ์ประเภทนี้คือการมีข้อตกลงทางเศรษฐกิจแบบเปิดระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้ซึ่งเป็นผลมาจากกรณีที่เงินกู้ปลอดดอกเบี้ย "เหมือนเพื่อนบ้าน" หรือการกระจายวัตถุและผลลัพธ์เป็นระยะ ๆ ของแรงงานระหว่างเจ้าของที่ดินกับผู้เช่า แม้ว่าจะไม่สามารถเทียบเท่ากับการสร้างความเท่าเทียมกันอีกต่อไปไปสู่ความร่วมมือของเครือข่ายในตลาด การระบุพันธูกรรมของเศรษฐกิจชุมชนคือความมีน้ำใจและการอยู่ร่วมกันบนฐานของแรงงานครอบครัวซึ่งการแบ่งแดนเศรษฐกิจเมื่อมีความสัมพันธ์ในตลาดไม่ได้ระบุไว้ แม้ว่าศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรทิพย์ได้จำแนกสังคมเป็นแบบเอเชียและตะวันตกแต่เมื่ออยู่ในโลกเศรษฐกิจปัจจุบันเป็นเรื่องที่เข้าใจยากของการหาแดนเศรษฐกิจในความสัมพันธ์ระบบตลาด หากเพิ่มคาดิกรที่ว่าด้วยราคาสินค้าจะสามารถแบ่งแดนเศรษฐกิจได้กล่าวคือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในปัยราคาสินค้าสามารถระบุพื้นที่แดนเศรษฐกิจได้ สำคัญสำคัญของความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจสามารถที่จะถอดรหัสผ่านการศึกษาวิเคราะห์เงื่อนไขของชีวิตทางเศรษฐกิจตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบันซึ่งทำให้เราสามารถเห็นสองระบบเศรษฐกิจสังคมคือระบบแรงงานเอกชน (เจ้าทาส ศักดินา นายทุน) และระบบรัฐหรือสังคม

ดังนั้นการใช้แนวคิดการอธิบายชุมชนบุพกาลโดยวิธีการผลิตแบบเอเชียเน้นยังขาดความชัดเจนของการแบ่งเศรษฐกิจที่ไม่ใช่ก่อนทุนนิยมหรือเศรษฐกิจที่ไม่ใช่ตลาดก่อให้เกิดผลที่ตามมาว่าหากรูปแบบการพัฒนาไม่เหมือนทุนนิยมคลาสสิกแล้วการพัฒนาเศรษฐกิจขนาดย่อมท่ามกลางความสัมพันธ์ตลาดในรูปธรรมของพื้นที่ชุมชนแม้จะให้ผลที่แตกต่างจากทุนนิยมคลาสสิก การแสวงหาผลประโยชน์จากเศรษฐกิจขนาดย่อมของนายจ้างหรือคนกลางทางการค้าไม่ได้เป็นไปตามกฎว่าด้วยการจัดสรรมูลค่าส่วนเกิน (การขูดรีดมูลค่าส่วนเกิน) แต่เกิดจากการเบี่ยงเบนของราคาสินค้าจากมูลค่าสินค้าซึ่งเป็นลักษณะของเศรษฐกิจการค้าในระดับท้องถิ่น (การหมุนเวียนการค้าแบบไม่เป็นทางการ) ทำให้ราคาสินค้าหรือการบริการที่ไปเกี่ยวกับเศรษฐกิจครอบครัวมีราคาถูกกว่าราคาในท้องตลาดด้านหนึ่งสามารถทำให้มีราคาต่ำเมื่อเศรษฐกิจขนาดย่อมถูกกดดัน การเร่งการเก็บเกี่ยวหรือการใช้แรงงานในครัวเรือนที่ได้มูลค่าจากการทำงานฟรีเมื่อต้องเร่งการใช้แรงงานแม้ว่าค่าแรงนั้นถูกมีมูลค่าที่สูงกว่าผลลัพธ์จากการเก็บเกี่ยวของตนเองก็ตาม แต่ก็ราคาถูกกว่าท้องตลาดซึ่งเป็นที่ยอมรับในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า (Suwan-achariya & Rattanasupa, 2006; Suwan-achariya, 2017) ด้วยเหตุนี้จึงช่วยตัวเองให้รอดพ้นจากความสูญเสียผลประโยชน์ที่มากขึ้นเมื่อเทียบกับการจ่ายเงินมากเกินไปสำหรับการจ้างแรงงานคนอื่น แต่อีกด้านหนึ่งลักษณะธรรมชาติของเศรษฐกิจแบบนี้ที่อยู่ในรูปแบบยังชีพ (ก่อนทุนนิยม) หรือกึ่งทุนนิยม(คนงานเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตแต่อันที่จริงถูกเอารัดเอาเปรียบภายในกรอบของความสัมพันธ์การผลิตที่พัฒนาแล้วในอดีต) (Valerov, 2014) ในขณะเดียวกันศักยภาพของระบบ

การแจกจ่ายซ้ำของเศรษฐกิจขานาซึ่งถูกจำกัดในแง่ของความต้องการการผลิตที่ต้องใช้ทุนสูงชันและขีดขวางการบูรณาการองค์กรแรงงานของชุมชนอย่างเต็มรูปแบบในระบบเศรษฐกิจตลาด และเมื่อรักษากลไกการผลิตซ้ำของแรงงาน จึงเป็นการสร้างโอกาสอย่างกว้างขวางสำหรับการพัฒนาการค้าและการแสวงประโยชน์ในทางเกษตรกรรม การแพร่กระจายของรูปแบบการแสวงประโยชน์นอกความสัมพันธ์การถือครองที่ดินทำให้สามารถระบุลักษณะการจัดสรรบางประเภทได้ว่า ไม่ใช่การสร้างผลิตภัณฑ์ส่วนเกิน ตามรูปแบบคลาสสิกแต่เป็นผลมาจากความเกี่ยวข้องกับการคงอำนาจการเมืองที่อยู่ในรูปแบบของการขดเชยประกันในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อกักกันวิถีเศรษฐกิจไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การใช้แนวคิดเศรษฐศาสตร์แรงงานครอบครัวขานาบนฐานคิดของการตอบสนองการบริโภคโดยปราศจากการถูกกดขี่ขูดรีดเมื่อเป็นแรงงานรับจ้างว่าเป็นวิธีการแสวงหาเอาตัวรอด การอธิบายและวิเคราะห์ความแตกต่างทางสังคมนำไปสู่การเกิดชนชั้นหรือไม่นั้นไม่มีความจำเป็นอีกต่อไปในการศึกษาวิจัยอย่างที่ยืนยันกัน ในขณะที่เศรษฐกิจบนหลักการของความร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกันนั้นแม้ว่าจะเกิดขึ้นได้ยากลำบากท่ามกลางความสัมพันธ์ตลาดตามรูปแบบที่นำเสนอของการจัดตั้งและขยายเครือข่ายในรูปแบบต่าง ๆ ของชุมชนแต่ในสภาวะการณ์ปัจจุบันแพลตฟอร์มดิจิทัลทำให้เกิดการลดอำนาจรัฐ การเข้าถึงข้อมูลอย่างเปิดเผยสร้างความไว้วางใจแก่ประชาคมทำให้เกิดการเห็นอกเห็นใจและลดการแสวงผลประโยชน์ส่วนตัวทำให้เกิดการร่วมมือกันและขยายขอบเขตการทำงานไปในรูปแบบต่าง ๆ ตามกลุ่มประชาคมอาชีพอย่างกว้างขวางและลดต้นทุนธุรกรรมส่งผลให้ลดการใช้การบังคับกดขี่ของตลาดและมีความอิสระโดยตนเอง

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

ควรศึกษาการเปรียบเทียบระหว่างเศรษฐกิจบนฐานความร่วมมือกันกับเศรษฐกิจบนฐานการแบ่งแยกแรงงานของการสร้างความผาสุกแก่เศรษฐกิจแรงงานครอบครัวและการใช้เศรษฐกิจบนฐานความร่วมมือกันด้วยแพลตฟอร์มดิจิทัลต่อการลดอำนาจในตลาด

ขอขอบคุณ

การสนับสนุนการวิจัยโดยมูลนิธิสถาบันประเทศไทยศตวรรษที่ 21 สัญญาเลขที่ 01/2564

เอกสารอ้างอิง

- Balezina, E. A. (2013). Modern view on the theory of modernization. *Journal of Perm university Philosophy. Psychology. Sociology*, 1(13), 156-161. Retrieved December 12, 2021, from <https://cyberleninka.ru/article/n/sovremennyy-vzglyad-na-teorii-modernizatsii>
- Chayanov, A.V. (1989). *Peasant economy. Selected works*. M.: Economics.
- Danielson, N.F. (Nikolay-on). *Essays on our post-reform social economy*. SPb., 1893. Retrieved December 12, 2021, from https://disk.yandex.ru/d/_9aRHXmW9zHQB

- Fedorova, O.K. (2002). *Traditional Forms of Collective Labor in Russia: A Sociological Analysis. dissertation abstract in sociology*. Retrieved March 12, 2022, from <https://cheloveknauka.com/traditsionnye-formy-kollektivnogo-truda-v-rossii-sotsiologicheskii-analiz>
- Kondratieff, N.D. (1928). Large cycles of economic conjuncture in Kondratieff, N.D., Oparin, D.I. *Large cycles of conjuncture*. Economic Institute.M.: _____,N.D. (1989). *Problems of economic dynamics*. M.: Economics.
- _____. N.D. (1991). *The main problems of economic statistics and dynamics. Preliminary sketch*. - M.: Nauka.
- Kropotkin, P.A. (2007 [1902]). *Mutual assistance as a factor of evolution*. M.: Editorial board of the journal "Self-education". Retrieved December 12, 2021, from www.dragondreaming.org/ru/wp-content/uploads/sites/11/2016/04/Kropotkin_P_A_Vzaimopomosch_kak_faktor_evolyutsii.pdf
- Natsupha,C. (1986). *House and city*. Village Institute Promotion Project in collaboration with Cultural Center for the Development of Isan Villages and Sangsan press.
- _____, Lertwicha, P. (1994). *Thai village culture*. Bangkok:Rural Development Institute ,Village Foundation,Sangsan press.
- _____, Chanikompradit, P. (1997). *The economy of the southern villages on the east coast in the past*. Bangkok: Sangsan press.
- _____(1999a). Historical political economy and community culture in Na Pomphet , V. and Natsupha, C (Eds) .*Criticism of the capitalist economy return to the community*. (pp.128-149).Bangkok : the way of life project.
- _____(1999b). Guidelines for the development of local community research in Na Pomphet,V and Natsupha, C(Eds) .*Criticism of the capitalist economy return to the community* .(pp.165-180).Bangkok : the way of life project.
- _____(Lecture) (November 13, 2003) *Background and essence of the concept of community culture*.Lecture presented at the committee meeting of the Community Cultural Strategy and operator at the Community Organization Development Institute meeting room.
- _____(2003). statement of research project series in Norrat,C.*Community economy and rural village community welfare*.pp.I-X (TRF Working paper)
- _____(2005). *Community economy concept.Theoretical Propositions in Social Contexts*. (2nded.) Bangkok: Sangsan press.
- _____(2008). *Thai economic history.Lectures at the University of Tokyo and the University Tohoku Gakuin*. (3rded.) Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Marx, K. (1952). Capital. Criticism of political economy.V. 1. Book. I: *The process of capital production*. M.:State Publishing House of Political Literature.

- _____ (1960). Capital, vols. 1-3. in Marx,K. andEngels,F. Collected works. tt. 23-25, M.:Politizdat.
- _____ (2010). The Eighteenth Brumaire of Louis Bonaparte ²Ed. , vol. 8, pp. 115-217. Retrieved December 12, 2021, <http://www.rummuseum.info/node/3466>
- Mises,L. (1993). *Bureaucracy. planned chaos. anti-capitalist mentality*. M.,Delo
- Nikulin, A. (2014). Search for the Alternatives to Russia’s Development: Rethinking V.P. Danilov’s Agrarian Heritage. Retrieved March 12, 2022, from <https://cyberleninka.ru/article/n/v-poiskah-alternativ-rossiyskogo-razvitiya-pereosmyslivaya-nasledie-agrarnika-v-p-danilova>
- Ouiyanon, P. (2005). Contemporary History, Central Region Community in Natsupha ,C. and Bururattanaphan,V. (Eds.)*History of Thai thought and the concept of community* . pp.202-216 Bangkok:Sangsan press.
- Perepyolkin,A. (2021). "Linear", "cyclic" and "spiral" models of time and historical process Retrieved December 12, 2021, from <https://forum.holo-system.ru/line-cycle-spiral>
- Reinert, E.S. (2011). *How rich countries got rich and why poor countries stay poor*. Retrieved October 12, 2020, from <https://econ.wikireading.ru/hVWXhyZPYL>
- Ryaznov, V. (1999). *Economic development of Russia: reforms and the Russian economy in the 19th–20th centuries* .SPb : Nauka.
- _____ (2001). Political economy of the special :the beginning of the Russian research tradition . *Russian Economic Journal* (5) ,22-48
- _____ (2003). Russian way in the economy . *indefatigable Russia1* .Moscow – Volgograd.p36- 52 Retrieved December 12, 2021, http://window.edu.ru/resource/814/22814/files/-ru-neuemnaya_rossiya_1.pdf
- Seecheva, O.A. (2011). Collectivism and individualism in attitude to the work of russian (in the framework concepts of dynamic system matrixes). *Modern economy :problems ,trends, prospects* (5), 1-13.
- Shubin, A. (2014). Chapter IV The emergence of communal socialism. At the source of the idea. Herzen. *In Socialism.The Golden Age of Theory*. Retrieved December 12, 2021, from <http://novsoc.ru/glava-v-vozniknovenie-obshhinnogo-sotsializma/>
- Smith, A. (1962). *An Inquiry into the Nature and Causes of the Wealth of Nations*.M
- Sombart, W. (1994). *Bourgeois:Studies on the History of the Spiritual Development of Modern Economic Man*. Moscow
- Sopin, V.S., & Sopina, N.V. (2014). *The question of the fate of the Russian peasant community in economic thought*.Retrieved December 22, 2021, from <https://cyberleninka.ru/article/n/vopros-o-sudbah-rossiyskoy-krestyanskoy-obshchiny-v-ekonomicheskoy-mysli-xix-nachale-xx-vv>

- Suwan-achariya, S. (2017). Increasing Profits by Choosing the Economy Network Relations. *Journal of Southern Technology*, 10(1), 21-33.
- _____, Rattanasupa, N. (2006). *Markets and social networks in cultural spaces*. (TRF Working paper). Songkhla, Thaksin University.
- Stannicwayfarer. (2020). The dualistic model of the economy. Retrieved June 24, 2020, from <https://zen.yandex.ru/media/wayfarer/dualisticheskaja-model-ekonomiki-5f453a9007da8421c339bff6>
- Studopedia. (2014). Narodnik economists. Retrieved December 22, 2021, from https://studopedia.su/1_56361_ekonomisti-narodniki.html
- Thongyou, M. (2005). Northeastern peasant economy and community concept in Natsupha, C and Bururattanaphan, V (Eds.) *History of Thai thought and the concept of community*. pp.227-256. Bangkok: Sangsan press
- Valerov, A.V. (2014). Wage labor in the farms and conditions for its reproduction. Retrieved December 22, 2021, from <https://cyberleninka.ru/article/n/naemnyy-trud-v-krestyanskom-hozyaystve-i-usloviya-ego-vosproizvodstva>
- Vorontsov, V.P. (2008). The Fate of capitalism in Russia In V.P.Vorontsov. *Economy and capitalism*. pp. 51–336. Moscow: Astrel Publ.
- Yudin, A.I. (2015). Russia and the west :search of historical way of development (P.L.Lavrov). Retrieved December 22, 2021, from <https://cyberleninka.ru/article/n/rossiya-i-zapad-poisk-istoricheskogo-puti-razvitiya-p-l-lavrov>